

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informácie</i>	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2005/C 82/01	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 27. januára 2005 vo veci C-422/02 P: Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH proti Rade Európskej únie a Komisii Európskych spoločenstiev (Odvolanie — Antidumpingové opatrenia — Nariadenie, ktorým sa zastavujú antidumpingové konania — Spätná účinnosť — Rovnaké zaobchádzanie — Zákaz diskriminácie — Dovoz niektorých veľkých elektrolytických hliníkových kondenzátorov pochádzajúcich z Japonska)	1
2005/C 82/02	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 15. februára 2005 vo veci C-12/03 P: Komisia Európskych spoločenstiev proti Tetra Laval BV (Odvolanie — Hospodárska súťaž — Nariadenie (EHS) č. 4064/89 — Rozhodnutie o vyhlásení koncentrácie „konglomerátneho typu“ za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Pákový efekt — Rozsah súdneho preskúmania — Okolnosti, na ktoré treba prihliadať — Závazky týkajúce sa správania)	1
2005/C 82/03	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 27. januára 2005 vo veci C-15/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (Nesplnenie povinnosti členského štátu — Smernica 75/439/EHS — Zneškodnenie odpadových olejov — Prednosť spracovania regeneráciou)	2
2005/C 82/04	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 13. januára 2005 vo veci C-84/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernice 93/36/EHS a 93/37/EHS — Verejné obstarávanie — Postup verejného obstarávania tovaru a prác — Rozsah pôsobnosti — Pojem „obstarávateľ“ — Dohody o spolupráci medzi správnymi orgánmi — Pojem „zmluva“ — Použitie rokovacieho konania v prípadoch, ktoré nie sú uvedené v smernici)	2
2005/C 82/05	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 27. januára 2005 vo veci C-92/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 75/439/EHS — Zneškodnenie odpadových olejov — Prednosť spracovania regeneráciou)	3

2005/C 82/06	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 27. januára 2005 vo veci C-188/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Arbeitsgericht Berlin): Irmtraud Junk proti Wolfgang Kühnel (Smernica 98/59/ES — Hromadné prepúšťanie — Porady so zástupcami zamestnancov — Oznámenie príslušnému verejnému orgánu — Pojem „prepustenie“ — Okamih prepustenia)	3
2005/C 82/07	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 1. februára 2005 vo veci C-203/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 249 ES a 307 ES — Články 2 a 3 smernice 76/207/EHS — Rovnaké zaobchádzanie s mužmi a ženami — Zákaz zamestnávania žien podzemnými prácami v banskom priemysle, ako aj prácami v priestore s pretlakom a prácami pod vodou)	4
2005/C 82/08	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 16. decembra 2004 vo veci C-358/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Ochrana pracovníkov — Bezpečnosť a zdravie pracovníkov — Ručná manipulácia s bremenami, pri ktorej pracovníkom hrozí riziko)	4
2005/C 82/09	Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 27. januára 2005 vo veci C-59/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/29/ES — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)	5
2005/C 82/10	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 27. januára 2005 vo veci C-125/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Commission de Litiges Voyages): Guy Denuit, Betty Cordenier proti Transorient – Mosaïque Voyages a Culture SA (Prejudiciálne otázky — Podanie návrhu na Súdny dvor — Vnútroštátny súd v zmysle článku 234 ES — Rozhodcovský súd)	5
2005/C 82/11	vec C-1/05SA: Návrh na povolenie exekúcie príkazom pohľadávky podaný 28. januára 2005 spoločnosťou Intek Company proti Komisii Európskych spoločenstiev	5
2005/C 82/12	vec C-2/05SA: Návrh na povolenie exekúcie príkazom pohľadávky podaný 28. januára 2005 spoločnosťou Names b.v. proti Komisii Európskych spoločenstiev	6
2005/C 82/13	vec C-3/05SA: Návrh na povolenie exekúcie príkazom pohľadávky podaný 28. januára 2005 Štatistickou agentúrou pre Kazašskú republiku proti Komisii Európskych spoločenstiev	6
2005/C 82/14	Vec C-2/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Arbeidshof te Brussel z 23. decembra 2004 vo vzťahu k vnútroštátnemu konaniu: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid proti N. V. Herbosch-Kiere	6
2005/C 82/15	Veci C-7/05, C-8/05, C-9/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Bundesgerichtshof z 11. októbra 2004, ktorý súvisí s konaním: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH proti dedičom poručiteľa Dieter Deppe: 1. Ulrich Deppe, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomas Deppe, 4. Matthias Deppe, 5. Christine Urban, rodená Deppe (C-7/05) a Siegfried Hennings (C-8/05) a Hartmut Lübbe (C-9/05)	7
2005/C 82/16	Vec C-11/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Gerechtshof te Amsterdam z 28. decembra 2004 vo vzťahu k vnútroštátnemu konaniu: Friesland Coberco Dairy Foods B. V. h. o. d. n. Friesland Supply Point Ede proti Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen	8

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2005/C 82/17	Vec C-14/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Gerechtshof te Amsterdam z 28. decembra 2004, ktorý súvisí s konaním: Anagram International Inc. proti Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam	8
2005/C 82/18	Vec C-15/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Gerechtshof te Amsterdam z 28. decembra 2004, ktorý súvisí s konaním: Kawasaki Motors Europe NV proti Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam	9
2005/C 82/19	Vec C-22/05: Žaloba podaná dňa 25. januára 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Belgickému kráľovstvu	9
2005/C 82/20	Vec C-23/05: Žaloba podaná dňa 25. januára 2005: Komisia Európskych spoločností proti Luxemburskému veľkovejvodstvu	9
2005/C 82/21	Vec C-26/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Landesgericht Korneuburg z 13. januára 2005, ktorý súvisí s konaním: Plato Plastik Robert Frank GmbH proti CAROPACK Handels GmbH	10
2005/C 82/22	Vec C-27/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht Hamburg z 5. januára 2005, ktorý súvisí s konaním: Elfering Export GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas	10
2005/C 82/23	Vec C-29/05 P: Odvolanie podané dňa 28. januára 2005 (faxom z 25. januára 2005) Úradom pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (štvrtá komora) z 10. novembra 2004 vo veci T-164/02, Kaul GmbH proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ďalším účastníkom konania pred odvolacím senátom ÚHVT bol Bayer AG)	11
2005/C 82/24	Vec C-30/05: Žaloba podaná dňa 28. januára 2005: Komisia Európskych spoločností proti Luxemburskému veľkovejvodstvu	11
2005/C 82/25	Vec C-31/05: Žaloba podaná dňa 28. januára 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Francúzskej republike	12
2005/C 82/26	Vec C-32/05: Žaloba podaná dňa 31. januára 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Luxemburskému veľkovejvodstvu	12
2005/C 82/27	Vec C-33/05: Žaloba podaná dňa 31. januára 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Belgickému kráľovstvu	13
2005/C 82/28	Vec C-37/05: Žaloba podaná dňa 31. januára 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Spojenému kráľovstvu	13
2005/C 82/29	Vec C-38/05: Žaloba podaná dňa 1. februára 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Írsku	14
2005/C 82/30	Vec C-43/05: Žaloba podaná dňa 3. februára 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Spolkovej republike Nemecko	14
2005/C 82/31	Vec C-44/05: Žaloba podaná dňa 3. februára 2005: Komisia Európskych spoločností proti Talianskej republike	15
2005/C 82/32	Vec C-47/05: Žaloba podaná dňa 7. februára 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Španielskemu kráľovstvu	15

2005/C 82/33	Vec C-48/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Landgericht Nürnberg-Fürth z 28. januára 2005, ktorý súvisí s konaním: Adam Opel AG proti Autec AG (ktorého v konaní podporuje Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e. V.)	15
2005/C 82/34	Vec C-49/05 P: Odvolanie podané dňa 7. februára 2005 (faxom z 2. februára 2005): Ferriere Nord SpA proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtá komora) z 18. novembra 2004 vo veci T-176/01, Ferriere Nord SpA proti Talianskej republike a Komisii Európskych spoločenstiev	16
2005/C 82/35	Vec C-51/05 P: Odvolanie podané dňa 9. februára 2005 (faxom zo 7. februára 2005) Komisiou Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá komora) z 23. novembra 2004 vo veci T-166/98, Cantina sociale di Dolianova a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev	17
2005/C 82/36	Vec C-53/05: Žaloba podaná dňa 9. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike	17
2005/C 82/37	Vec C-55/05: Žaloba podaná dňa 9. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Fínskej republike	18
2005/C 82/38	Vec C-57/05: Žaloba podaná dňa 9. februára 2005: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike	18
2005/C 82/39	Vec C-59/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Bundesgerichtshof z 2. decembra 2004, ktorý súvisí s konaním: Siemens AG proti VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH	19
2005/C 82/40	Vec C-61/05: Žaloba podaná dňa 10. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike	19
2005/C 82/41	Vec C-62/05 P: Odvolanie podané dňa 11. februára 2005: Nordspedizionieri di Danielis Livio & C. v likvidácii proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) zo 14. decembra 2004 vo veci T-332/02, Nordspedizionieri a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev	20
2005/C 82/42	Vec C-63/05: Žaloba podaná dňa 3. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	21
2005/C 82/43	Vec C-65/05: Žaloba podaná dňa 10. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	21
2005/C 82/44	Vec C-67/05: Žaloba podaná dňa 11. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko	22
2005/C 82/45	Vec C-68/05 P: Odvolanie podané dňa 11. februára 2005 Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) zo 7. decembra 2004 vo veci T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. proti Komisii Európskych spoločenstiev	22
2005/C 82/46	Vec C-70/05: Žaloba podaná dňa 14. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovejvodstvu	23
2005/C 82/47	Vec C-71/05: Žaloba podaná dňa 14. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovejvodstvu	23

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2005/C 82/48	Vec C-73/05: Žaloba podaná dňa 15. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike	24
2005/C 82/49	Vec C-74/05: Žaloba podaná dňa 15. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkvojvodstvu	24
2005/C 82/50	Vec C-77/05: Žaloba podaná dňa 17. februára 2005: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska proti Rade Európskej únie	25
2005/C 82/51	Vec C-83/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Amtsgericht Freiburg zo 14. januára 2005, ktorý súvisí s konaním: Bernd Voigt proti rozhodnutiu o pokute vydanému Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten	25
2005/C 82/52	Vec C-90/05: Žaloba podaná dňa 18. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkvojvodstvu	26
2005/C 82/53	Vec C-92/05: Žaloba podaná dňa 21. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike	26
	SÚD PRVÉHO STUPŇA	
2005/C 82/54	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. januára 2005 vo veci T-193/02, Laurent Piau proti Komisii Európskych spoločenstiev (Nariadenie Medzinárodnej futbalovej federácie (FIFA) upravujúce činnosť hráčskych agentov — Rozhodnutie združenia podnikov — Články 49 ES, 81 ES a 82 ES — Sťažnosť — Nedostatok záujmu Spoločenstva — Zamietnutie)	28
2005/C 82/55	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. januára 2005 vo veci T-267/03: Anna Maria Roccato proti Komisii Európskych spoločenstiev (Úradníci — Vnútorne výberové konanie — Neprijatie na ústnu skúšku — Právomoc posúdenia výberovej komisie — Rozsah súdnej kontroly)	28
2005/C 82/56	Vec T-489/04: Žaloba podaná dňa 20. decembra 2004: U.S. Steel Košice s.r.o. proti Komisii Európskych spoločenstiev	29
2005/C 82/57	Vec T-491/04: Žaloba podaná dňa 21. decembra 2004: Merant GmbH proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	29
2005/C 82/58	Vec T-492/04: Žaloba podaná dňa 23. decembra 2004: Jungbunzlauer AG a traja iní proti Komisii Európskych spoločenstiev	30
2005/C 82/59	Vec T-500/04: Žaloba podaná dňa 24. decembra 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti IIC Informations-Industrie Consulting GmbH	31
2005/C 82/60	Vec T-5/05: Žaloba podaná dňa 10. januára 2005: V.I.C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e. V. proti Komisii Európskych spoločenstiev	32
2005/C 82/61	Vec T-6/05: Žaloba podaná dňa 12. januára 2005: DEF-TEC Defense Technology GmbH proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	32
2005/C 82/62	Vec T-16/05: Žaloba podaná dňa 20. januára 2005: Viasat Broadcasting UK Ltd proti Komisii Európskych spoločenstiev	33
2005/C 82/63	Vec T-17/05: Žaloba podaná dňa 10. januára 2005: France Télécom proti Komisii Európskych spoločenstiev	34

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2005/C 82/64	Vec T-19/05: Žaloba podaná dňa 20. januára 2005: Boliden AB, Outokumpu Copper Fabrication AB a Outokumpu Copper BCZ S.A. proti Komisii Európskych spoločností	34
2005/C 82/65	Vec T-20/05: Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Outokumpu OYJ a Outokumpu Copper Products OY proti Komisii Európskych spoločností	35
2005/C 82/66	Vec T-21/05: Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Halcor Metal Works S.A. proti Komisii Európskych spoločností	36
2005/C 82/67	Vec T-22/05: Žaloba podaná dňa 11. januára 2005: Antonello Violetti a iní proti Komisii Európskych spoločností	37
2005/C 82/68	Vec T-23/05: Žaloba podaná dňa 10. januára 2005: Eric Gippini Fournier proti Komisii Európskych spoločností	37
2005/C 82/69	Vec T-24/05: Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation a Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation proti Komisii Európskych spoločností	38
2005/C 82/70	Vec T-25/05: Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: KM Europa Metal AG, Tréfinmétaux S.A. a Europa Metalli S.p.A. proti Komisii Európskych spoločností	39
2005/C 82/71	Vec T-27/05: Žaloba podaná dňa 14. januára 2005: Carmela Lo Giudice proti Komisii Európskych spoločností	40
2005/C 82/72	Vec T-28/05: Žaloba podaná dňa 17. januára 2005: Ekabe International SCA proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu	40
2005/C 82/73	Vec T-29/05: Žaloba podaná dňa 20. januára 2005: DELTAFINA Spa proti Komisii Európskych spoločností	41
2005/C 82/74	Vec T-33/05: Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. proti Komisii Európskych spoločností	42
2005/C 82/75	Vec T-37/05: Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Word Wide Tobacco España S.A. proti Komisii Európskych spoločností	42
2005/C 82/76	Vec T-38/05: Žaloba podaná dňa 22. januára 2005: Agroexpansión, S.A. proti Komisii Európskych spoločností	43
2005/C 82/77	Vec T-53/05: Žaloba podaná dňa 24. januára 2005: Calavo Growers of California proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	43
2005/C 82/78	Vec T-87/05: Žaloba podaná dňa 25. februára 2005: EDP-Energias de Portugal S.A. proti Komisii Európskych spoločností	44
2005/C 82/79	Výmaz veci T-131/05	45

II Návrhy právnych aktov

.....

III Oznámenia

2005/C 82/80

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 69, 19.3.2005 46

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 27. januára 2005

vo veci C-422/02 P: Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH proti Rade Európskej únie a Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(Odvolanie — Antidumpingové opatrenia — Nariadenie, ktorým sa zastavujú antidumpingové konania — Spätná účinnosť — Rovnaké zaobchádzanie — Zákaz diskriminácie — Dovoz niektorých veľkých elektrolytických hliníkových kondenzátorov pochádzajúcich z Japonska)

(2005/C 82/01)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-422/02 P, predmetom ktorej je odvolanie podľa článku 49 Štatútu Súdneho dvora, ktoré podal dňa 21. novembra 2002 Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, so sídlom v Norimbergu (Nemecko), advokáti: K. Adamantopoulos, J. Branton a J. Gutiérrez Gisbert, ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, splnomocnení zástupcovia: S. Marquardt, za právnej pomoci G. Berrisch, a Komisia Európskych spoločenstiev, splnomocnení zástupcovia: T. Scharf a S. Meany, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas (spravodajca) a S. von Bahr, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 27. januára 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Odvolanie sa zamieta.
- 2) Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH je povinný znášať vlastné trovy konania, ako aj trovy konania Rady Európskej únie v odvolacom konaní.
- 3) Komisia Európskych spoločenstiev znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 19, 25.1.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 15. februára 2005

vo veci C-12/03 P: Komisia Európskych spoločenstiev proti Tetra Laval BV ⁽¹⁾

(Odvolanie — Hospodárska súťaž — Nariadenie (EHS) č. 4064/89 — Rozhodnutie o vyhlásení koncentrácie „konglomerátneho typu“ za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Pákový efekt — Rozsah súdneho preskúmania — Okolnosti, na ktoré treba prihliadať — Závazky týkajúce sa správania)

(2005/C 82/02)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-12/03 P, predmetom ktorej je odvolanie podľa článku 49 Štatútu Súdneho dvora, ktoré podala dňa 8. januára 2003 Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: M. Petite, A. Whelan a P. Hellström), ďalší účastník konania: Tetra Laval BV, so sídlom v Amsterdame (Holandsko), (advokáti: A. Vandencastele, D. Waelbroeck a M. Johnsson, A. Weitbrecht a S. Völcker), Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, vykonávajúci funkciu predsedu veľkej komory, predsedovia komôr C. W. A. Timmermans a A. Rosas (spravodajca), sudcovia C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr a J. N. Cunha Rodrigues, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil dňa 15. februára 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 70 z 22.3.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 27. januára 2005

vo veci C-15/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike ⁽¹⁾*(Nesplnenie povinnosti členského štátu — Smernica 75/439/EHS — Zneškodnenie odpadových olejov — Prednosť spracovania regeneráciou)*

(2005/C 82/03)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-15/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: J. Grunwald a M. Konstantinidis) proti Rakúskej republike (splnomocnení zástupcovia: E. Riedl, M. Hauer a E. Wolfslehner), ktorú v konaní podporuje Fínska republika (splnomocnená zástupkyňa: T. Pynnä) a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (splnomocnený zástupca: K. Manji, za právnej pomoci M. Demetriou), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 14. januára 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), C. Gulmann, G. Arestis a J. Klučka, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil dňa 27. januára 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Rakúska republika tým, že neprijala potrebné opatrenia, aby sa dala prednosť spracovaniu odpadových olejov regeneráciou, keď tomu nezabraňujú technické, hospodárske a organizačné obmedzenia, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 ods. 1 smernice Rady 75/439 zo 16. júna 1975 o zneškodňovaní odpadových olejov v znení smernice Rady 87/101 EHS z 22. decembra 1986.
- 2) Rakúska republika sa zaväzuje na náhradu trov konania.
- 3) Fínska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nemajú právo na náhradu trov konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 55, 8.3.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 13. januára 2005

vo veci C-84/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu ⁽¹⁾*(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernice 93/36/EHS a 93/37/EHS — Verejné obstarávanie — Postup verejného obstarávania tovaru a prác — Rozsah pôsobnosti — Pojem „obstarávateľ“ — Dohody o spolupráci medzi správnymi orgánmi — Pojem „zmluva“ — Použitie rokovacieho konania v prípadoch, ktoré nie sú uvedené v smernici)*

(2005/C 82/04)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-84/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: K. Wiedner a G. Valero Jordana) proti Španielskemu kráľovstvu (splnomocnený zástupca: S. Ortiz Vaamonde), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 26. februára 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Schintgen, J. Makarczyk (spravodajca), G. Arestis a J. Klučka, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 13. januára 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Španielske kráľovstvo tým, že do svojho vnútroštátneho právneho poriadku neprebralo správne smernicu Rady 93/36/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania dodania tovaru a smernicu Rady 93/37/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania prác, a najmä tým, že
  - vyňalo z pôsobnosti Ley de Contractos de las Administraciones Publicas (zákon o verejnom obstarávaní) zo 16. júna 2000 v úplnom znení schválenom Kráľovským dekrétom 2/2000 zo 16. júna 2000, presnejšie v článku 1 ods. 3 tohto zákona, subjekty súkromného práva, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 1 písm. b) druhý odsek, prvá až tretia zarážka oboch smerníc,
  - vyňalo z pôsobnosti toho istého zákona, presnejšie v jeho článku 3 ods. 1 písm. c), dohody o spolupráci uzavreté medzi verejnou správou a inými subjektami verejného práva, a teda aj dohody, ktoré sú verejnými zmluvami v zmysle týchto smerníc a

— umožnilo v článku 141 písm. a) a článku 182 písm. a) a g) tohto zákona použitie rokovacieho konania v dvoch prípadoch, ktoré neuvádzajú tieto smernice,

nesplnilo si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedených smerníc.

2) Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 101, 26.4.2003

3) Fínska republika nemá právo na náhradu trov konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 10.5.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 27. januára 2005

vo veci C-92/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 75/439/EHS — Zneškodnenie odpadových olejov — Prednosť spracovania regeneráciou)

(2005/C 82/05)

(Jazyk konania: portugalčina)

Vo veci C-92/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: A. Caeiros a M. Konstantinidis) proti Portugalskej republike (splnomocnení zástupcovia: L. Fernandes a M. Lois), ktorú v konaní podporuje Fínska republika (splnomocnená zástupkyňa: A. Guimaraes-Purokoski), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 28. februára 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), C. Gulmann, R. Schintgen a J. Klučka, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 27. januára 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Portugalská republika tým, že neprijala potrebné opatrenia, aby sa dala prednosť spracovaniu odpadových olejov regeneráciou, keď tomu nezabraňujú technické, hospodárske a organizačné obmedzenia, si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 ods. 1 smernice Rady 75/439 zo 16. júna 1975 o zneškodňovaní odpadových olejov v znení smernice Rady 87/101 EHS z 22. decembra 1986.

2) Portugalská republika sa zaväzuje na náhradu trov konania.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 27. januára 2005

vo veci C-188/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Arbeitsgericht Berlin): Irmtraud Junk proti Wolfgang Kühnel (¹)

(Smernica 98/59/ES — Hromadné prepúšťanie — Porady so zástupcami zamestnancov — Oznámenie príslušnému verejnému orgánu — Pojem „prepustenie“ — Okamih prepustenia)

(2005/C 82/06)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-188/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Arbeitsgericht Berlin (Nemecko) z 30. apríla 2003 a doručený Súdnemu dvoru 7. mája 2003, ktorý súvisí s konaním: Irmtraud Junk proti Wolfgang Kühnel, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (spravodajca), P. Kūris a G. Arestis, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil dňa 27. januára 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Články 2 až 4 smernice Rady 98/59/ES z 20. júla 1998 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania sa majú vykladať v tom zmysle, že skutočnosťou, ktorá je považovaná za prepustenie, je prejav vôle zamestnávateľa vypovedať pracovnú zmluvu.

2) Zamestnávateľ môže hromadné prepúšťanie uskutočniť po ukončení postupu porád v zmysle článku 2 smernice 98/59 a po oznámení plánovaného hromadného prepúšťania v zmysle článku 3 a 4 smernice.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 6.9.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 1. februára 2005

vo veci C-203/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 249 ES a 307 ES — Články 2 a 3 smernice 76/207/EHS — Rovnaké zaobchádzanie s mužmi a ženami — Zákaz zamestnávania žien podzemnými prácami v banskom priemysle, ako aj prácami v priestore s pretlakom a prácami pod vodou)

(2005/C 82/07)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-203/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: N. Yerrell a H. Kreppel) proti Rakúskej republike (splnomocnení zástupcovia: H. Dossi a E. Riedl), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 12. mája 2003, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans a A. Rosas, sudcovia J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric (spravodajkyňa), J. Malenovský, J. Klučka, U. Lohmus a E. Levits, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 1. februára 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Rakúska republika tým, že zachovala v článkoch 8 a 31 Druckluft- und Taucherarbeiten-Verordnung (dekrét o prácach v priestore, kde je tlak vyšší ako je atmosferický tlak a prácach pod vodou), z 25. júla 1973, všeobecný zákaz zamestnávania žien v priestore kde je tlak vyšší, ako je atmosferický tlak a prácami pod vodou, s tým, že stanovila v prvom prípade určitý počet výnimiek, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2 a 3 smernice Rady 76/207/EHS, z 9. februára 1976 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornej príprave a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
3. Každý účastník znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 158, 5.7.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

zo 16. decembra 2004

vo veci C-358/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Ochrana pracovníkov — Bezpečnosť a zdravie pracovníkov — Ručná manipulácia s bremenami, pri ktorej pracovníkom hrozí riziko)

(2005/C 82/08)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-358/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: D. Martín a H. Kreppel) proti Rakúskej republike (splnomocnený zástupca: E. Riedl), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 19. augusta 2003, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia N. Colneric (spravodajkyňa), J. N. Cunha Rodrigues, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 16. decembra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Rakúska republika tým, že v spolkovej krajine Korutánsko neprijala všetky zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 90/269/EHS z 29. mája 1990 o minimálnych požiadavkách na bezpečnosť a ochranu zdravia pri ručnej manipulácii s bremenami, pri ktorej pracovníkom hrozí riziko najmä poškodenia chrbta (štvrtá samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS), si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.
- 2) V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
- 3) Komisia Európskych spoločenstiev a Rakúska republika znášajú vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 264, 1.11.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 27. januára 2005

vo veci C-59/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike ⁽¹⁾*(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/29/ES — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti — Nепrebratie smernice v stanovenej lehote)*

(2005/C 82/09)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-59/04, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnená zástupkyňa: K. Banks) proti Francúzskej republike (splnomocnení zástupcovia: G. de Bergues a A. Bodard-Hermant), predmetom ktorej je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 11. februára 2004, Súdny dvor (šiesta komora) v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet, sudcovia J.-P. Puissochet a J. Malenovský (spravodajca), generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 27. januára 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Francúzska republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia na dosiahnutie súladu s článkom 5 ods. 1 a článkami 6 a 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. Každý účastník konania znáša svoje trovy.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 71, 20.3.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 27. januára 2005

vo veci C-125/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Commission de Litiges Voyages): Guy Denuit, Betty Cordenier proti Transorient – Mosaique Voyages a Culture SA ⁽¹⁾*(Prejudiciálne otázky — Podanie návrhu na Súdny dvor — Vnútroštátny súd v zmysle článku 234 ES — Rozhodcovský súd)*

(2005/C 82/10)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-125/04, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Collège d'arbitrage de la Commission de Litiges Voyages (Belgicko) zo 4. decembra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 8. marca 2004, ktorý súvisí s konaním: Guy Denuit, Betty Cordenier proti Transorient – Mosaique Voyages a Culture SA; Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda komory K. Lenaerts, sudcovia N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 27. januára 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Súdny dvor nemá právomoc dať odpoveď na otázky položené Collège d'arbitrage de la Commission de Litiges Voyages.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 156, 12.6.2004

Návrh na povolenie exekúcie príkazom pohľadávky podaný 28. januára 2005 spoločnosťou Intek Company proti Komisii Európskych spoločenstiev

(vec C-1/05SA)

(2005/C 82/11)

Spoločnosť Intek Company, v zastúpení: R. Nathan, advokát, podala 28. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na povolenie vykonania zadržania pohľadávky voči Komisii Európskych spoločenstiev.

— Navrhovateľka navrhuje Súdnemu dvoru, aby povolil zbavenie imunity Komisie za účelom exekúcie proti Komisii prikázaním pohľadávky z prostriedkov, ktoré táto má v držbe v prospech povinného, v tomto prípade CESD – Communautaire a.s.b.l., keďže žiaden skutkový ani právny prvok nebráni tomu, aby Komisia ako dlžník povinného platne uvoľnila v prospech oprávnenej tieto prostriedky, ktoré zadržáva bez právneho dôvodu.

— Navrhovateľka navrhuje, aby bola Komisia zaviazaná nahradiť všetky výdavky.

Návrh na povolenie exekúcie prikázaním pohľadávky podaný 28. januára 2005 spoločnosťou Names b.v. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(vec C-2/05SA)

(2005/C 82/12)

Spoločnosť Names b.v., v zastúpení: R. Nathan, advokát, podala 28. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na povolenie vykonania zadržania pohľadávky voči Komisii Európskych spoločenstiev.

— Navrhovateľka navrhuje Súdnemu dvoru, aby povolil zbavenie imunity Komisie za účelom exekúcie proti Komisii prikázaním pohľadávky z prostriedkov, ktoré táto má v držbe v prospech povinného, v tomto prípade CESD – Communautaire a.s.b.l., keďže žiaden skutkový ani právny prvok nebráni tomu, aby Komisia ako dlžník povinného platne uvoľnila v prospech oprávnenej tieto prostriedky, ktoré zadržáva bez právneho dôvodu.

— Navrhovateľka navrhuje, aby bola Komisia zaviazaná nahradiť všetky výdavky.

Návrh na povolenie exekúcie prikázaním pohľadávky podaný 28. januára 2005 Štatistickou agentúrou pre Kazašskú republiku proti Komisii Európskych spoločenstiev

(vec C-3/05SA)

(2005/C 82/13)

Štatistická agentúra pre Kazašskú republiku, v zastúpení: R. Nathan, advokát, podala 28. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na povolenie vykonania zadržania pohľadávky voči Komisii Európskych spoločenstiev.

— Navrhovateľka navrhuje Súdnemu dvoru, aby povolil zbavenie imunity Komisie za účelom exekúcie proti Komisii prikázaním pohľadávky z prostriedkov, ktoré táto má v držbe v prospech povinného, v tomto prípade CESD – Communautaire a.s.b.l., keďže žiaden skutkový ani právny prvok nebráni tomu, aby Komisia ako dlžník povinného platne uvoľnila v prospech oprávnenej tieto prostriedky, ktoré zadržáva bez právneho dôvodu.

— Navrhovateľka navrhuje, aby bola Komisia zaviazaná nahradiť všetky výdavky.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Arbeidshof te Brussel z 23. decembra 2004 vo vzťahu k vnútroštátnemu konaniu: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid proti N. V. Herbosch-Kiere

(Vec C-2/05)

(2005/C 82/14)

(Jazyk konania: holandčina)

Arbeidshof te Brussel (Holandsko) podal rozsudkom z 23. decembra 2004, doručenom kancelárii Súdneho dvora Európskych spoločenstiev dňa 5. januára 2005, návrh na začatie prejudiciálneho konania vo vzťahu k vnútroštátnemu konaniu: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid proti N. V. Herbosch-Kiere.

Arbeitsdshof te Brussel žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

Môže súd primajúceho štátu skúmať a/alebo posudzovať existenciu pracovno-právneho vzťahu medzi vysielajúcim podnikom a vyslaným pracovníkom, vzhľadom na skutočnosť, že pojem „podnik, pre ktorý pracovník zvyčajne pracuje“ uvedený v článku 14 ods. 1 písm. a nariadenia (EHS) č. 1408/71⁽¹⁾ (na základe uznesenia č. 128) vyžaduje, aby po dobu vyslania pracovno-právny vzťah bol zachovaný?

Môže súd iného členského štátu ako štátu, v ktorom bolo uvedené osvedčenie (formulár E 101) vydané, toto osvedčenie nezohľadniť a/alebo ho vyhlásiť za neplatné, ak zo skutkových okolností, ktoré posudzuje jednoznačne vyplýva, že medzi vysielajúcim podnikom a vyslaným pracovníkom po dobu vyslania pracovno-právny vzťah neexistoval?

Je príslušný orgán vysielajúceho štátu viazaný rozhodnutím súdu primajúceho štátu, ktorý za vyššie uvedených okolností spomenuté osvedčenie (formulár E 101) zohľadnil a/alebo ho vyhlásil za neplatné?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Bundesgerichtshof z 11. októbra 2004, ktorý súvisí s konaním: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH proti dedičom poručiteľa Dieter Deppe: 1. Ulrich Deppe, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomas Deppe, 4. Matthias Deppe, 5. Christine Urban, rodená Deppe (C-7/05) a Siegfried Hennings (C-8/05) a Hartmut Lübbe (C-9/05)

(Veci C-7/05, C-8/05, C-9/05)

(2005/C 82/15)

(Jazyk konania: nemčina)

Bundesgerichtshof podal uznesením z 11. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH proti dedičom poručiteľa Dieter Deppe: 1. Ulrich Deppe, 2. Hanne-Rose Deppe, 3. Thomas Deppe, 4.

Matthias Deppe, 5. Christine Urban, rodená Deppe (C-7/05) a Siegfried Hennings (C-8/05) a Hartmut Lübbe (C-9/05) a ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 14. januára 2005.

Bundesgerichtshof žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Je dodržaná požiadavka pre vymeriavanie náhrady za presev v zmysle článku 5 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1768/95⁽¹⁾, že výška odmien má byť „výrazne nižšia“ ako čiastka požadovaná za licenčnú produkciu množiteľského materiálu tej istej odrody na tom istom území, aj v tom prípade, keď náhrada je určená paušálne 80-timi percentami tejto čiastky?

2. Obsahuje článok 5 ods. 4 a 5 nariadenia (ES) č. 2605/98⁽²⁾ hodnotové určenie výšky náhrady za presev na základe zákona?

V prípade kladnej odpovede: Platí toto určenie ako výraz všeobecnej zásady aj pre presevy, ktoré boli uskutočnené pred účinnosťou nariadenia (ES) č. 2605/98?

3. Zahŕňa usmerňovacia funkcia dohody medzi organizáciami majiteľov chránených odrôd a poľnohospodármi v zmysle článku 5 ods. 4 nariadenia (ES) č. 2605/98, že táto bude v prípade stanovenia na základe zákona prevzatá v jej podstatných prvkoch (parametre výpočtu) aj vtedy, ak majiteľ chránených odrôd nepozná všetky potrebné parametre pre výpočet zákonnej náhrady, ktoré patria do sféry poľnohospodára a pokiaľ nemá nárok voči poľnohospodárovi na poskytnutie príslušných informácií?

V prípade kladnej odpovede: Vyžaduje takáto zmluva, pokiaľ má vykonávať usmerňovaciu funkciu, pre svoju platnosť dodržanie požiadaviek stanovených v článku 5 ods. 4 nariadenia (ES) č. 2605/98 aj v prípade, keď bola uzavretá pred účinnosťou tohto nariadenia?

4. Stanovuje článok 5 ods. 5 nariadenia (ES) č. 2605/98 hornú hranicu náhrady zmluvných a/alebo zákonných úprav?

5. Môže byť dohoda medzi profesijnými organizáciami považovaná za usmernenie v zmysle článku 5 ods. 4 nariadenia (ES) č. 2605/98, ak presahuje sadzbu náhrady vo výške 50 % sumy podľa článku 5 ods. 5 nariadenia (ES) č. 2605/98?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 173, s. 14.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 328, s. 6.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom *Gerechtshof te Amsterdam* z 28. decembra 2004 vo vzťahu k vnútroštátnemu konaniu: *Friesland Coberco Dairy Foods B. V. h. o. d. n. Friesland Supply Point Ede* proti *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen*

(Vec C-11/05)

(2005/C 82/16)

(Jazyk konania: holandčina)

Gerechtshof te Amsterdam (Holandsko) podal rozsudkom z 28. decembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 14. januára 2005, vo vzťahu k vnútroštátnemu konaniu: *Friesland Coberco Dairy Foods B. V. h. o. d. n. Friesland Supply Point Ede* proti *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen*.

Gerechtshof te Amsterdam žiada, aby Súdny dvor rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Akým spôsobom je potrebné vykladať text „bez toho, aby tým boli nepriaznivo ovplyvnené zásadné záujmy výrobcov rovnakého tovaru v Spoločenstve“ uvedený v článku 133 písm. e) colného kódexu (⁽¹⁾)? Smie byť zohľadnený iba trh pre hotové výrobky alebo je treba skúmať taktiež hospodársku situáciu ohľadne surovín pri prepracovaní pod colným dohľadom?
- 2) Existuje ohľadne posudzovania „vytvorenia a zachovania spracovateľských činností“ podľa článku 502 ods. 3 vykonávacieho nariadenia (⁽²⁾), určitý počet pracovných miest, ktoré musia tieto činnosti prinajmenšom umožniť? Aké ďalšie kritéria sa ešte vzťahujú na výklad citovaného textu nariadenia?
- 3) Môže Súdny dvor skúmať v rámci prejudiciálneho konania platnosť záveru výboru pri zohľadnení odpovedí na otázky 1 a 2?
- 4) Ak áno, sú potom závery výboru v predmetnej veci platné, pokiaľ ide o dôvody ako aj uvedené ekonomické argumenty?
- 5) Ak Súdny dvor nemôže rozhodovať o platnosti záveru výboru, ako je potom treba vykladať text „príslušné colné orgány [...] zoberú do úvahy záver výboru“, uvedený v článku 504 vykonávacieho nariadenia (⁽²⁾), ak sa colné orgány (prvého stupňa) a/alebo vnútroštátny súd (pri odvo-

laní) domnievajú, že záver výboru neodôvodňuje zamietnutie návrhu na prepracovanie pod colným dohľadom?

- (¹) Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s.1).
- (²) Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, zavádzajúce ustanovenia pre vykonávanie nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 ustanovujúceho Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s.1).
- (³) Nariadenie Komisie (ES) č. 993/2001 zo 4. mája 2001, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 2454/93 upravujúce ustanovenia na vykonávanie nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 141, s.1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom *Gerechtshof te Amsterdam* z 28. decembra 2004, ktorý súvisí s konaním: *Anagram International Inc.* proti *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam*

(Vec C-14/05)

(2005/C 82/17)

(Jazyk konania: holandčina)

Gerechtshof te Amsterdam (Holandsko) podal rozsudkom z 28. decembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: *Anagram International Inc.* proti *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam* a bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 19. januára 2005.

Gerechtshof te Amsterdam (Holandsko) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Treba bod 3 prílohy nariadenia (ES) č. 442/2000 (⁽¹⁾) vykladať tak, že sa vzťahuje aj na tovar popísaný v rámci skutkového stavu (bod 2 návrhu na začatie prejudiciálneho konania)?
2. Ak áno, je nariadenie v tomto bode platné?
3. V prípade, že je nariadenie neplatné alebo nezahŕňa sporný tovar, môže byť SCT vykladaná tak, že uvedené tovary musia byť zaradené ako „výrobky na slávnosti“ do položky 9505 90 00?

- (¹) Nariadenie Komisie (ES) č. 442/2000 z 25. februára 2000 o zatriedovaní určitých tovarov do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. ES L 54, s. 33).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Gerechtshof te Amsterdam z 28. decembra 2004, ktorý súvisí s konaním: Kawasaki Motors Europe NV proti Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam

(Vec C-15/05)

(2005/C 82/18)

(Jazyk konania: holandčina)

Gerechtshof te Amsterdam (Holandsko) podal rozsudkom z 28. decembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, ktorý súvisí s konaním: Kawasaki Motors Europe NV proti Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam a bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 19. januára 2005.

Gerechtshof te Amsterdam (Holandsko) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Je nariadenie Komisie (ES) č. 2518/98 ⁽¹⁾ o zatriedovaní určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry platné v bode 5 prílohy nariadenia, kde sú nové štvorkolesové terénne vozidlá zaradené medzi vozidlá, ktoré sú v zmysle položky 8703 21 spoločného colného sadzovníka určené na dopravu osôb?
2. Možno spoločný colný sadzovník v prípade, že je nariadenie neplatné, vykladať tak, že sporné tovary možno zaradiť do podpoložky položky 8701 90 spoločného colného sadzovníka?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2518/98 z 23. novembra 1998 o zatriedovaní určitého tovaru do kombinovanej nomenklatúry (Ú. v. ES L 315, s. 3)

Žaloba podaná dňa 25. januára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu

(Vec C-22/05)

(2005/C 82/19)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Rozet a N. Yerrell, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 25. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Belgickému kráľovstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Belgické kráľovstvo si tým, že vylúčilo osoby pracujúce v podniku poskytujúcom ľudovú technickú zábavu z oblasti pôsobnosti vnútroštátnych opatrení preberajúcich smernicu Rady 93/104/ES z 23. novembra 1993 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času ⁽¹⁾, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 1 ods. 3 a 17 tejto smernice,
- 2) zaviazal Belgické kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Vylúčenie osôb pracujúcich v podniku poskytujúcom ľudovú technickú zábavu z oblasti pôsobnosti vnútroštátnych právnych predpisov preberajúcich smernicu Rady 93/104/ES z 23. novembra 1993 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času článok 1 ods. 3 tejto smernice, ktorý definuje jej oblasť pôsobnosti, nepredvída. Podľa tohto ustanovenia sa totiž smernica vzťahuje na všetky odvetvia činnosti s výnimkou leteckej, železničnej, cestnej, námornej a vnútrozemskej riečnej a jazernej dopravy, morského rybolovu, iných prác na mori a činnosti lekárov v rámci ich odbornej prípravy. Kategória osôb pracujúcich v podniku poskytujúcom ľudovú technickú zábavu sa v tomto článku nespomína a nespĺňa ani podmienky žiadnej odchýlky, ktorú pripúšťa článok 17 smernice, na ktorý sa navyše belgické orgány ani neodvolali. Belgicko zavedením výnimky, ktorú samotná smernica nepredvída, nesprávne prebralo uvedení smernicu, čo predstavuje porušenie jeho povinností.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 307, 13.12.1993, s. 18.

Žaloba podaná dňa 25. januára 2005: Komisia Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu

(Vec C-23/05)

(2005/C 82/20)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Rozet a N. Yerrell, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 25. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/34/ES z 22. júna 2000, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/104/ES o niektorých aspektoch organizácie pracovného času a ktorá sa vzťahuje na sektory a činnosti vylúčené z uvedenej smernice (¹), alebo v každom prípade tým, že uvedené opatrenia neoznámilo Komisii, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 2 ods. 1 tejto smernice,
- 2) zaviazal Luxemburské veľkovojsvodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 1. augusta 2003.

(¹) Ú. v. ES L 195, 1.8.2000, s. 41

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Landesgericht Korneuburg z 13. januára 2005, ktorý súvisí s konaním: Plato Plastik Robert Frank GmbH proti CAROPACK Handels GmbH

(Vec C-26/05)

(2005/C 82/21)

(Jazyk konania: nemčina)

Landesgericht Korneuburg podal uznesením z 13. januára 2005 na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Plato Plastik Robert Frank GmbH proti CAROPACK Handels GmbH a bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 27. januára 2005.

Landesgericht Korneuburg žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Hlavná otázka: „Je v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES z 20. decembra 1994 výrobca spotrebiteľského, skupinového alebo prepravného obalu, teda výrobca obalov, vždy tou osobou, ktorá v rámci výkonu svojej zárobkovej činnosti priamo alebo nepriamo

spája alebo umožňuje spojiť tovary s výrobkom určeným na obalenie, a týka sa to aj nákupných tašiek? Je teda výrobca (dodávateľ) výrobkov označených v článku 3 ods. 1 prvej vete, teda výrobkov, ktoré sú používané na obalenie, ochranu, nakladanie, dodávanie a uvádzanie tovarov, ako aj výrobkov na jednorazové použitie, ktoré sú používané na tie isté účely, výrobcom (dodávateľom) obalových materiálov (obalov) a nie výrobcom spotrebiteľského, skupinového alebo prepravného obalu (výrobcom obalov: porovnaj príslušné pojmy v článku 3 ods. 11 smernice)?“

2. Prvá doplňujúca otázka pre prípad kladnej odpovede na hlavnú otázku: „Má sa preto výrobca nákupných tašiek považovať nie za výrobcu spotrebiteľského, skupinového alebo prepravného obalu, ale za výrobcu obalových materiálov (obalov)?“.

3. Druhá doplňujúca otázka pre prípad kladnej odpovede na prvú doplňujúcu otázku: „Je v rozpore s právom Spoločenstva, najmä so zásadou rovnosti, zákazom vecne neodôvodneného obmedzenia slobody výkonu povolania a zákazom narušovania hospodárskej súťaže, keď právny poriadok členského štátu stanovuje pod hrozbou sankcie, že výrobca obalových materiálov, najmä nákupných tašiek, musí tieto buď spätne prijímať alebo musí byť účastníkom systému zberu a opätovného zhodnotenia takýchto tašiek, ibaže by tento záväzok prevzal subjekt na ďalšom stupni distribučného reťazca a výrobcovi obalových materiálov by o tom poslal záväzné vyhlásenie?“

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht Hamburg z 5. januára 2005, ktorý súvisí s konaním: Elfering Export GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Vec C-27/05)

(2005/C 82/22)

(Jazyk konania: nemčina)

Finanzgericht Hamburg (Finance Court, Hamburg) (Nemecko) podal uznesením z 5. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, ktorý súvisí s konaním: Elfering Export GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas a bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 27. januára 2005.

Finanzgericht Hamburg (Finance Court, Hamburg) (Nemecko) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Vyhlasenie, že výrobok, za ktorý má byť poskytnutá náhrada, pochádza zo Spoločenstva, obsiahnuté vo vývoznom colnom vyhlásení, patrí k údajom, ktoré podliehajú sankcii podľa článku 51 ods. 2 v spojení s článkom 5 ods. 4 nariadenia (ES) č. 800/1999⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 102, s. 11

Odvolanie podané dňa 28. januára 2005 (faxom z 25. januára 2005) Úradom pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtá komora) z 10. novembra 2004 vo veci T-164/02, Kaul GmbH proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ďalším účastníkom konania pred odvolacím senátom ÚHVT bol Bayer AG)

(Vec C-29/05 P)

(2005/C 82/23)

(Jazyk konania: nemčina)

Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) podal dňa 28. januára 2005 (faxom z 25. januára 2005) odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtá komora) z 10. novembra 2004 vo veci T-164/02, Kaul GmbH proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory). Ďalším účastníkom konania pred odvolacím senátom ÚHVT bol Bayer AG. Odvolateľa zastupuje Alexander von Mühlendahl, podpredseda Úradu a Gregor Schneider, člen Oddelenia súdneho konania v oblasti priemyselného vlastníctva.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil napadnutý rozsudok;
2. vrátil vec Súdu prvého stupňa na rozhodnutie o ďalších žalobných dôvodoch;
3. zaviazal druhého účastníka konania nahradiť trovy odvolacieho konania.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

1. Súd prvého stupňa porušil čl. 43 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1) (ďalej len „OZS“) ako aj pravidiel 16 ods. 3 a 20 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1) tým, že zaviazal odvolací senát Úradu v zmysle zásady funkčnej kontinuity zohľadniť nové tvrdenie týkajúce sa skutkových okolností a nové dôkazné prostriedky v námietkovom konaní aj vtedy, keď účastník konania nepredložil námietkovému oddeleniu toto tvrdenie alebo tieto dôkazné prostriedky v lehote určenej mu námietkovým oddelením. Povinnosť preskúmať materiály predložené prvýkrát pred odvolacím senátom odvođená Súdom zo zásady funkčnej kontinuity v rámci konania *inter partes* nie je stanovená ani v ustanoveniach nariadenia ani vykonávacieho nariadenia.
2. Súd porušil čl. 74 ods. 2 OZS tým, že zaviazal odvolací senát zohľadniť nové tvrdenie týkajúce sa skutkových okolností a nové dôkazné prostriedky v námietkovom konaní aj vtedy, keď pre ne platné lehoty v konaní pred námietkovým oddelením sú „prekluzívnymi lehotami“ a účastník konania podávajúci námietku nepredložil v lehote stanovenej námietkovým oddelením príslušné tvrdenie alebo príslušné dôkazné prostriedky.
3. Súd tiež porušil čl. 74 ods. 2 OZS tým, že pripúšťa použitie tohto ustanovenia v odvolacom konaní len vtedy, keď boli nové tvrdenie alebo nové dôkazné prostriedky predložené po uplynutí lehoty na odôvodnenie odvolania.

Žaloba podaná dňa 28. januára 2005: Komisia Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu

(Vec C-30/05)

(2005/C 82/24)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Claire Françoise Durand a Florence Simonetti, splnomocnené zástupkyne, ktoré si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 28. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Luxemburské veľkovojevodstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu
  - so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/45/ES z 31. mája 1999 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných prípravkov (Ú. v. ES L 200, 30.07.1999, s. 1) a
  - so smernicou Komisie 2001/60/ES zo 7. augusta 2001, ktorou sa prispôsobuje technickému pokroku smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/45/ES o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných prípravkov (Ú. v. ES L 226, 22.08.2001, s. 5) a v každom prípade tým, že uvedené opatrenia neoznámilo Komisii, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z týchto smerníc,
- 2) zaviazal Luxemburské veľkovojevodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 30. júla 2002.

Žaloba podaná dňa 28. januára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-31/05)

(2005/C 82/25)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Michael Shotter, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 28. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) vyslovil, že Francúzska republika tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so
  - smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/19/ES zo 7. marca 2002 o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a príslušných zariadení (Prístupová smernica), Ú. v. ES L 108 z 24.4.2002, s. 7,
  - smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (Smernica o povolení), Ú. v. ES L 108 z 24.4.2002, s. 21,
  - smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (Rámcová smernica), Ú. v. ES L 108 z 24.4.2002, s. 33,
 alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 18 Prístupovej smernice, článku 18 Smernice o povolení a článku 28 Rámcovej smernice.
- 2) zaviazal Francúzsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smerníc do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 24. júla 2003.

Žaloba podaná dňa 31. januára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovojevodstvu

(Vec C-32/05)

(2005/C 82/26)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Sara Pardo Quintillán a Joanna Hottiaux, splnomocnené zástupkyne, ktoré si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 31. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovojevodstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) vyslovil, že Luxemburské veľkovojevodstvo tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (¹), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice;
- 2) zaviazal Luxemburské veľkovojevodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 22. decembra 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 327 z 22.12.2000, s. 1

Žaloba podaná dňa 31. januára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu

(Vec C-33/05)

(2005/C 82/27)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Sara Pardo Quintillán a Joanna Hottiaux, splnomocnené zástupkyne, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 31. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Belgickému kráľovstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) vyslovil, že Belgické kráľovstvo tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stano-

vuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (¹), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice;

- 2) zaviazal Belgické kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 22. decembra 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 327 z 22.12.2000, s. 1

Žaloba podaná dňa 31. januára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu

(Vec C-37/05)

(2005/C 82/28)

(Jazyk konania: angličtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Michel van Beek, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci Frédéric Louis, advokát a A. Capobianco, avvocato, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 31. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Spojenému kráľovstvu.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska tým, že neprebralo správne požiadavky článku 2 ods. 1 a článku 4 smernice Rady 85/337/EHS o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (¹) v znení smernice Rady 97/11/EHS (²) nespĺnilo svoje povinnosti podľa smernice a podľa zmluvy.
- zaviazal Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Smernica musí byť prebratá do záväzných ustanovení vnútroštátneho právneho poriadku spôsobom, ktorý plne zodpovedá požiadavkám jasnosti a právnej istoty. Administratívne usmernenia nespĺňajú súlad s týmito požiadavkami. Samotné ubezpečenie o tom, že je nepravdepodobné, aby došlo k reálnemu porušeniu smernice Rady 85/337/EHS v praxi nepredstavuje účinné prebratie smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 175, 05.07.1985, s. 4

⁽²⁾ Ú. v. ES L 73, 14.03.1997, s. 5

**Žaloba podaná dňa 1. februára 2005 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Írsku**

(Vec C-38/05)

(2005/C 82/29)

(Jazyk konania: angličtina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Barry Doherty, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 1. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Írsku.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— vyslovil, že Írsko porušilo svoje povinnosti podľa článkov 15 ods. 4, 18 ods. 1, 19i prvý a tretí pododsek nariadenia Rady (EHS) 2847/93 z 12. októbra 1993, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu ⁽¹⁾ tým, že neoznámilo údaje vyžadované týmito ustanoveniami za roky 1999 a 2000 a

— zaviazal Írsko nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Články 15 ods. 4, 18 ods. 1 a 19i nariadenia č. 2847/93 ukládajú členským štátom oznamovať určité údaje počítačovým prenosom v určitej lehote. Pre Komisiu je dôležité disponovať týmito údajmi pre riadenie a rozvoj spoločnej rybárskej politiky, najmä s prihliadnutím na zachovanie, spravovanie a využívanie živých vodných zdrojov.

Írsko neoznámilo údaje požadované vyššie uvedenými článkami za roky 1999 a 2000 a porušuje teda svoje povinnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 261, 20.10.1993, s. 1

**Žaloba podaná dňa 3. februára 2005 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko**

(Vec C-43/05)

(2005/C 82/30)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Denis Martin a Horstpeter Kreppel, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 3. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Spolkovej republike Nemecko.

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

1) určil, že Spolková republika Nemecko tým, že do 2. decembra 2003 neprijala do vnútroštátneho právneho poriadku (všetky) zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2000/78/ES ⁽¹⁾ z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, prípadne tým, že o nich neinformovala Komisiu, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 18 tejto smernice. Toto zistenie sa netýka ustanovení smernice o diskriminácii na základe veku.

2) zaviazal Spolkovú republiku Nemecko nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice 2000/78/ES ohľadne ustanovení smernice o diskriminácii na základe veku pre Spolkovú republiku Nemecko ešte neuplynula. Lehota na prijatie ostatných ustanovení smernice uplynula 2. decembra 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 303, s. 16.

Žaloba podaná dňa 3. februára 2005: Komisia Európskych spoločností proti Talianskej republike**(Vec C-44/05)**

(2005/C 82/31)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: E: Traversa a M. Huttunen splnomocnení zástupcovia, podala dňa 3. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Talianska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/30/ES⁽¹⁾ z 26. marca 2002 o pravidlách a postupoch zavedenia prevádzkových obmedzení podmienených hlukom na letiskách spoločenstva, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,
- 2) zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 28. septembra 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 85, 28.03.2002, s. 40

Žaloba podaná dňa 7. februára 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Španielskemu kráľovstvu**(Vec C-47/05)**

(2005/C 82/32)

(Jazyk konania: španielčina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Richard Lyal, Consejero Jurídico a Luis Escobar Guerrero, člen právneho servisu, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 7. februára 2005 na Súdnom dvore Európskych spoločností žalobu proti Španielskemu kráľovstvu.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) vyhlásil, že Španielske kráľovstvo tým, že v oblasti životného a dôchodkového poistenia prijalo a ponechalo v platnosti režim, v ktorom sa daňová úľava (článok 48 zákona 40/1998) uplatňuje výlučne na príspevky zaplatené na základe zmlúv uzavretých so subjektami so sídlom v Španielsku, a naopak sa neuplatňuje na príspevky zaplatené na základe zmlúv uzavretých so subjektami založenými v iných členských štátoch, nesplnilo si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 39, 43, 49 a 56 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a z článkov 28, 31, 36 a 40 Dohody o EHP,
- 2) zaviazal Španielske kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia:

Rozdielne daňové zaobchádzanie poskytované v závislosti od toho, či sa dôchodkové plány uzatvárajú so subjektami so sídlom v Španielsku alebo subjektami založenými v iných členských štátoch, obmedzuje základné slobody zaručené Zmluvou ES (články 39, 43, 49 a 56 zmluvy a články 28, 31, 36 a 40 Dohody o EHP).

Požiadavka sídla podľa vnútroštátneho práva, ktorú vnucuje dôchodkovým poisťovníam španielska daňová úprava, predstavuje okrem diskriminácie, ktorá obmedzuje právo subjektov založených v rámci Európskej únie a EHP voľne poskytovať služby osobám s bydliskom v Španielsku, aj jasné obmedzenie pohybu pracovníkov a kapitálu, ako aj slobody usadiť sa.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Landgericht Nürnberg-Fürth z 28. januára 2005, ktorý súvisí s konaním: Adam Opel AG proti Autec AG (ktorého v konaní podporuje Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e. V.)

(Vec C-48/05)

(2005/C 82/33)

(Jazyk konania: nemčina)

Landgericht Nürnberg-Fürth (Nemecko) podal uznesením z 28. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, ktorý súvisí s konaním: Adam Opel AG proti Autec AG (ktorého v konaní podporuje Deutscher Verband der Spielwaren-Industrie e. V.) a bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 8. februára 2005.

Landgericht Nürnberg-Fürth žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach týkajúcich sa výkladu článku 5 ods. 1 písm. a) a článku 6 ods. 1 písm. b) Prvej smernice Rady 89/104/ES⁽¹⁾ z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk:

1. Predstavuje používanie ochrannej známky zapísanej aj pre „hračky“ používanie ako ochrannej známky v zmysle článku 5 ods. 1 písm. a) Prvej smernice o ochranných známkach, ak výrobca hračky predstavujúcej zmenšený model automobilu imituje skutočný automobil v zmenšenej mierke, vrátane ochrannej známky majiteľa ochrannej známky použitej na skutočnom automobile, a uvádza ju na trh?
2. Ak je odpoveď na prvú otázku kladná: je spôsob použitia ochrannej známky opísaný v prvej otázke údajom o druhu alebo o kvalite tohto modelu automobilu v zmysle článku 6 ods. 1 písm. a) Prvej smernice o ochranných známkach?
3. Ak je odpoveď na druhú otázku kladná:

Ktoré sú v takomto prípade rozhodujúce kritéria pre posúdenie, či ochranná známka je používaná v súlade s čestným konaním v priemysle alebo obchode?

4. Je takýmto konaním prípad, keď výrobca zmenšeného modelu automobilu umiestni na jeho obal a na príslušenstvo nevyhnutné pre používanie modelu označenie svojej vlastnej ochrannej známky rozoznateľné pre verejnosť, ako aj svoj názov a údaj o sídle spoločnosti?

⁽¹⁾ Ú. v. ES 1989 L 40, s. 1.

Odvolaie podané dňa 7. februára 2005 (faxom z 2. februára 2005): Ferriere Nord SpA proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtá komora) z 18. novembra 2004 vo veci T-176/01, Ferriere Nord SpA proti Talianskej republike a Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-49/05 P)

(2005/C 82/34)

(Jazyk konania: taliančina)

Ferriere Nord SpA podal dňa 7. februára 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtá komora) z 18.

novembra 2004 vo veci T-176/01, Ferriere Nord SpA proti Talianskej republike a Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupujú W. Viscardini a G. Doná, advokáti.

Odvolaie navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. novembra 2004,
- zrušil – po prípadnom určení o neuplatnení, v zmysle článku 241 ES, bodu 82 „rámcových ustanovení schémy pomoci Spoločenstva určenej na ochranu životného prostredia“ 2001 – rozhodnutie Komisie 2001/829/ES, EUSO⁽¹⁾ z 28. marca 2001, ktorým sa pomoc autonómnej oblasti Friuli-Veneto Giulia spočívajúca v investíciách do novej valcovacej linky na zvárané oceľové pletivo, ktoré sa týkajú aspektov životného prostredia, určená v prospech Ferriere Nord SpA vyhlasuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom,
- zaviazal na základe článku 235 ES a 288 druhý odsek ES Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu škody spôsobenej Ferriere Nord SpA citovaným nezákonným rozhodnutím a omeškaním pomoci, ktorá bola nelegálne odmietnutá za obdobie, až do jej skutočného poskytnutia Ferriere Nord SpA – spolu s úrokmi a sumou s prihliadnutím na peňažné zhodnotenie,
- zaviazal žalovanú nahradiť trovy prvostupňového ako aj odvolacieho konania.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Súd prvého stupňa nesprávne:

- kvalifikoval právny základ oznámenia o spornej pomoci a v dôsledku toho neposúdil začiatok formálneho konania o preskúmaní z 3. júna 1999 ako nezákonný,
- určil, že lehota na začatie konania a závery formálneho konania o preskúmaní boli dodržané,
- vylúčil, že boli porušené práva priznané „oprávneným subjektom“, a to aj napriek tomu, že tieto subjekty nemohli predložiť svoje pripomienky podľa rámcových ustanovení štátnej pomoci v oblasti životného prostredia 2001 (medzičasom nadobudli účinnosť, a na základe ktorých Komisia skončila formálne konania o preskúmaní) zatiaľ čo celé šetrenie prebiehalo na základe „rámcových ustanovení štátnej pomoci na ochranu životného prostredia“⁽²⁾ 1994,
- vylúčil, že Komisia porušila legitímnu dôveru procesných predpisov Ferriere Nord, pričom jej rozhodnutie bolo založené na dokumentoch, ktoré jej neposkytol Ferriere Nord, pretože Komisia ho ani o tieto dokumenty nikdy nepožiadala,

- určil, že poskytnutá pomoc pre Ferriere Nord nepredstavuje vykonanie režimu schváleného v roku 1992,
- vyložil bod 82 citovaných rámcových ustanovení z roku 2001 tak, že sa na tento režim vzťahuje nezákonná spätná účinnosť namiesto toho, aby bol vylúčený,
- vylúčil, aby sa cieľ investície, na ktoré sa poskytla pomoc Ferriere Nord, vzťahoval na životné prostredie,
- oslobodil Komisiu od dôkazného bremena ohľadom povinnosti oddeliť z celkovej investície časť týkajúcu sa ochrany životného prostredia, pričom toto bremeno nespočíva na podniku.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 310 z 28.11. 2001, s. 22.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 72, 10.3.1994, s. 3.

Odvolanie podané dňa 9. februára 2005 (faxom zo 7. februára 2005) Komisiou Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá komora) z 23. novembra 2004 vo veci T-166/98, Cantina sociale di Dolianova a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-51/05 P)

(2005/C 82/35)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev podala dňa 9. februára 2005 (faxom zo 7. februára 2005) odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev, ktorým navrhuje čiastočné zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá komora) z 23. novembra 2004 vo veci T-166/98, Cantina sociale di Dolianova a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupujú C. Cattabriga a L. Visaggio.

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. novembra 2004 vo veci T-166/98, Cantina sociale di Dolianova a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev v časti, v ktorej vyhovel žalobe o náhradu škody podanej proti Komisii a v dôsledku toho
2. rozhodol právoplatne o spore, zamietol uvedenú žalobu ako neprípustnú
3. zaviazal Cantina sociale di Dolianova a ďalších žalobcov prvostupňového konania nahradiť trovy prvostupňového a odvolacieho konania

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Komisia ohraničuje toto odvolanie na body 129 až 150 rozsudku Súdu prvého stupňa týkajúce sa určenia dies a quo päťročnej premlčacej lehoty stanovenej v článku 46 Štatútu Súdneho dvora. Podľa názoru Komisie posúdenie urobené v tejto súvislosti v napadnutom rozsudku – v dôsledku ktorého deň, kedy začína plynúť uvedená lehota sa zhoduje s okamihom, kedy družstvá ako žalobcovia si mohli uvedomiť, že nezískajú peňažné plnenie spočívajúce v pomoci Spoločenstva prostredníctvom záruky zriadenej v danom čase DAI v prospech AIMA – je výsledkom zjavného právneho omylu.

Totožito s cieľom stanoviť dies a quo premlčacej lehoty pre podanie žaloby predloženej družstvami ako žalobcami, Súd prvého stupňa nemohol vôbec vziať do úvahy skutočnosť, že od roku 1983, nariadenie (EHS) č. 2499/82 ⁽¹⁾ objektívne zapríčinilo škodu uvedeným družstvám, Súd prvého stupňa sa naopak zamerlal na vnímanie, ktoré mali spomínané družstvá zo škodlivých účinkov. Súd prvého stupňa nepovažoval za dostatočnú okolnosť, že žalobcovia vedeli, že im vznikla škoda vyplývajúca z uplatnenia nariadenia č. 2499/82; okrem toho považoval za nevyhnutný celkom subjektívny prvok, t.j. skutočnosť, že žalobcovia si boli vedomí, že sa môžu domôcť splnenia ich nárokov len prostredníctvom žaloby o náhradu škody podanej proti Komisii.

Takýto prístup je v rozpore s ustálenou súdnou praxou ako aj so zásadou právnej istoty.

⁽¹⁾ Ú. v. ES zo 16. septembra 1992, s. 16 (toto nariadenie nie je už účinné)

Žaloba podaná dňa 9. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike

(Vec C-53/05)

(2005/C 82/36)

(Jazyk konania: portugalsčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Pedro Andrade a Wouter Wils splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 9. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Portugalskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— vyslovil, že Portugalská republika si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce z článkov 1 a 5 smernice Rady 92/100/EHS⁽¹⁾ z 19. novembra 1992 tým, že vyňala všetky kategórie zariadení spod povinnosti poskytnúť autorom odmenu za verejné vypožičanie diel;

— zaviazal Portugalskú republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Portugalské zákonodarstvo pred smernicou 92/100 nestanovovalo povinnosť poskytnúť odmenu autorovi v prípade vypožičania diela, pre ktoré už bolo právo na rozširovanie vyčerpané. V súčasnosti portugalské zákonodarstvo priznáva právo na odmenu, avšak tým, že vyňalo všetky kategórie zariadení, ktoré sa zaoberajú verejným vypožičiavaním diel spod povinnosti poskytnutia odmeny autorom v zmysle smernice 92/100, Portugalská republika zbavila toto právo svojho obsahu a nespĺnila si povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 1 a 5 vyššie uvedenej smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 346, s. 61.

Žaloba podaná dňa 9. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Fínskej republike

(Vec C-55/05)

(2005/C 82/37)

(Jazyk konania: fínčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. Huttunen a K. Simonsson, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 9. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Fínskej republike

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1) Určil, že Fínska republika nespĺnila záväzky, ktoré jej vyplývajú zo smernice 2002/84/ES⁽¹⁾ Európskeho parlamentu

a Rady z 5. novembra 2002, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice o námornej bezpečnosti a zabránení znečisťovania z lodí tým, že nevyhnutné zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia nenadobudli účinnosť alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisia;

2) zaviazal Fínsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice uplynula 23. novembra 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 234 z 29. novembra 2002, s. 35

Žaloba podaná dňa 9. februára 2005: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-57/05)

(2005/C 82/38)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Jean-Paul Keppenne, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 9. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1) určil, že Francúzska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/46/ES z 10. júna 2002 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa potravinových doplnkov⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že uvedené opatrenia neoznámila Komisii, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

2) zaviazal Francúzsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 31. júla 2003.

(¹) Ú. v. ES L 183, 12.7.2002, s. 51

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Bundesgerichtshof z 2. decembra 2004, ktorý súvisí s konaním: Siemens AG proti VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH

(Vec C-59/05)

(2005/C 82/39)

(Jazyk konania: nemčina)

Bundesgerichtshof (Nemecko) podal uznesením z 2. decembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, ktorý súvisí s konaním: Siemens AG proti VIPA Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung GmbH a bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 10. februára 2005. Bundesgerichtshof (Nemecko) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa výkladu článku 3a ods. 1 písm. g) smernice Rady 84/450/EHS z 10. septembra 1984 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa klamlivej reklamy (¹) v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/55/ES (²) zo 6. októbra 1997:

1. Dôjde k využitiu dobrého mena „iných identifikačných označení“ súťažiteľa nekalým spôsobom v zmysle článku 3a ods. 1 písm. g) smernice 84/450/EHS, keď zadávateľ reklamy vo svojej podstate identicky prevezme identifikačné označenie súťažiteľa známe v odborných kruhoch (tu: systém čísel objednávok) a zohľadní identické prevzatie v reklame?
2. Je pri preskúmaní nekalosti využitia dobrého mena v zmysle článku 3a ods. 1 písm. g) smernice 84/450/ES určujúcim faktorom výhoda identického prevzatia pre zadávateľa reklamy a spotrebiteľa?

(¹) Ú. v. ES L 250, s. 17.

(²) Ú. v. ES L 290, s. 18.

Žaloba podaná dňa 10. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike

(Vec C-61/05)

(2005/C 82/40)

(Jazyk konania: portugalčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Pedro Andrade a Wouter Wils, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 10. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Portugalskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Portugalská republika nevykonala riadne smernicu 92/100/EHS (¹), a to najmä jej článok 2 ods. 1 tým, že z vnútroštátneho portugalského právneho poriadku vyplýva výrobcom obrazovo-zvukových nahrávacích nosičov právo na udelenie súhlasu na použitie záznamu;
- určil, že Portugalská republika nevykonala riadne smernicu 92/100/EHS, a to najmä jej článok 4 v spojení s článkom 2 ods. 5 a 7 tým, že portugalský vnútroštátny právny poriadok vytvára pochybnosť o tom, kto je povinný zaplatiť odmenu umelcom, ktorí postúpili svoje právo na udelenie súhlasu na použitie diela.
- zaviazal Portugalskú republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia sa domnieva, že Portugalský štát nesprávne prebral článok 2 ods. 1 smernice 92/100/EHS, a teda porušil tento právny predpis tým, že nestanovil, že výrobcovia prvých ustálení filmu majú výlučné právo na udelenie súhlasu na použitie diela.

Okrem toho, keďže používanie pojmu „výrobca“ v portugalskom právnom poriadku vytvára zmätok, pokiaľ ide o určenie osoby povinnej zaplatiť odmenu umelcom, predstavuje nesprávne prebratie smernice a najmä článku 2 ods. 5 a 7 v spojení s jej 4 článkom.

(¹) Ú. v. ES L 346, s. 61

Odvolanie podané dňa 11. februára 2005: Nordspedizionieri di Danielis Livio & C. v likvidácii proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) zo 14. decembra 2004 vo veci T-332/02, Nordspedizionieri a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-62/05 P)

(2005/C 82/41)

(Jazyk konania: taliančina)

Nordspedizionieri a iní, podal dňa 11. februára 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) zo 14. decembra 2004 vo veci T-332/02, Nordspedizionieri a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľa zastupuje G. Leone, advokát.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil napadnuté rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 28. februára 2002 (spis REM 1401), oznámené 2. septembra 2002, ktorým sa rozhodlo, že žiadosť o odpustenie dovozného cla nie je odôvodnená a naopak určil, že v uvedenej veci je odpustenie cla v zmysle článku 13 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 1403/79⁽¹⁾ na základe osobitných okolností existujúcich v prospech žalobcov pri absencii nedbanlivosti alebo podvodného konania odôvodnené.
2. zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Žalobcovia, vykonávajúci podnikateľskú činnosť colných deklarantov, vydali v októbri 1992 dve tranzitné vyhlásenia Spoločenstva T/1 vzťahujúce sa na náklad obsahujúci kartónové obaly pochádzajúce z Juhoslávie a smerujúce do Španielska. Talianske colné orgány žiadali od týchto žalobcov, aby zaplatili clo z tohto nákladu z dôvodu, že neobsahoval kartónové obaly, ale cigarety.

Žalobcovia sa najprv proti tomuto rozhodnutiu obrátili na súd, avšak neúspešne, následne so žiadosťou o odpustenie cla na Komisiu, ktorá túto žiadosť zamietla, pretože žalobcovia nespĺnili podmienky.

Žalobcovia podali žalobu na Súd prvého stupňa ES, základom ktorej bol článok 13 nariadenia č. 1430/90, pričom tvrdili, že

nemali povinnosť zaplatiť clo, pretože v danej veci existovali „osobitné okolnosti“ oslobodzujúce Nordspedizionieri od tejto povinnosti založené na tom, že pri vyhotovení colnej deklarácie vychádzali z dokumentov (obchodných a dopravných), ktoré im predložil vodič kamióna, z ktorých vyplývalo, že náklad tvoria kartónové obaly.

Tieto „osobitné okolnosti“ umožňujúce odpustenie cla vyplývajú z faktu, že colný deklarant nemá možnosť preskúmať obsah nákladu, ktorý je „legálne“ prevážaný cez hranicu medzi Talianskom a Juhosláviou a navyše sa v tejto veci zdali byť doklady v poriadku, pretože náklad bol prečlený colnými orgánmi v „zrýchlenom“ colnom konaní.

Ďalej žalobcovia poukazujú na existenciu požiadavky v citovanom článku 13, pričom uvádzajú, že v uvedenej veci nedošlo k „nedbanlivosti“ alebo „podvodnému konaniu“, lebo vyhlásenie T1 bolo spísané na základe informácií získaných z obchodných a dopravných dokumentov.

V žalobe pred Súdom prvého stupňa sa žalobcovia podľa článku 8 ods. 1 nariadenia EHS 2144/87⁽²⁾ subsidiárne domáhali odpustenia povinnosti zaplatiť clo v prípade zaisteného a prepadnutého tovaru.

Rozsudkom Súdu prvého stupňa, prvej komory, sa v celom rozsahu žaloba zamietla, s tým, že neexistovali „osobitné okolnosti“ bez toho, aby bola zodpovedaná otázka, či v uvedenej veci došlo k „nedbanlivosti“ alebo „podvodnému konaniu“.

Žalobcovia v odvolaní uvádzajú tie isté tvrdenia ako v konaní na prvom stupni, vrátane skutočnosti, že v uvedenej veci malo dôjsť k porušeniu Belehradskej zmluvy o vzájomnej pomoci v administratívnych veciach uzavretej medzi Talianskom a Juhosláviou, ktorá ukladá juhoslovanským colným orgánom oznamovať tranzit finančne citlivého tovaru (ako sú cigarety) s odkazom na dva predmetné kamióny, pričom tretí kamión bol zastavený a tovar sa zaistil vďaka upozorneniu, ktoré talianski colníci dostali (hoci oneskorene) od svojich juhoslovanských kolegov.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 175 z 12.7.1979, s. 1

⁽²⁾ Ú. v. ES L 201, 22.7.1987, s. 15

Žaloba podaná dňa 3. februára 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Helénskej republike**(Vec C-63/05)**

(2005/C 82/42)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Minas Konstantinidis, člen právnej služby, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 3. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Helénskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že Helénska republika neprijatím zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu vnútroštátnej právnej úpravy so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/3/ES z 12. februára 2002, ktorá sa týka ozónu v okolitom ovzduší (Ú. v. ES L 67, 9.3.2002, s. 4), a v každom prípade tým, že o týchto predpisoch neinformovala Komisiu, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice;

— zaviazal Helénsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 9. septembra 2003.

Žaloba podaná dňa 10. februára 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Helénskej republike**(Vec C-65/05)**

(2005/C 82/43)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Maria Patakia, členka právnej služby Komisie, podala dňa 10. februára 2005

na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Helénskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že zákazom, podľa článku 2 ods. 1, článku 3 druhej časti, článku 4 a článku 5 zákona 3037/2002, umiestnenia a prevádzkovania všetkých elektrických, elektronických a elektromechanických hier, vrátane hier na postreh a všetkých počítačových hier, vo všetkých verejných alebo súkromných priestoroch s výnimkou kasín, si Helénska republika nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 28, 43 a 49 ES a z článku 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov (!);

— zaviazal Helénsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisiu boli predložené sťažnosti týkajúce sa legislatívneho zákazu umiestnenia a prevádzkovania všetkých elektrických, elektronických a elektromechanických hier, vrátane hier na postreh a všetkých počítačových hier, vo všetkých verejných alebo súkromných priestoroch s výnimkou kasín.

S ohľadom na judikatúru Súdneho dvora sa Komisia domnieva, že uvedený zákaz predstavuje opatrenie obmedzujúce voľný pohyb tovaru, slobodu usadiť sa a voľné poskytovanie služieb. Komisia tiež upresňuje, že nebola upovedomená o predmetnom zákone v štádiu jeho návrhu, čím došlo k porušeniu článku 8 ods. 1 smernice 98/34, ktorá upravuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj predpisov týkajúcich sa informačnej spoločnosti.

Komisia sa okrem toho domnieva, že uvádzané dôvody týkajúce sa ochrany verejného poriadku a najmä obava, aby sa zábavné automaty nezmenili na prostriedky hazardných hier, čo by mohlo spôsobiť celospoločenské problémy, nie sú dostatočné pre zavedenie sporných zakazujúcich opatrení, nakoľko uvádzaný cieľ možno dosiahnuť vhodnejšími a primeranejšími opatreniami, ktoré by menej obmedzovali uvedené slobody.

Podľa Komisie rovnako naliehavosť zavedenia predmetných opatrení, na ktorú sa odvolávajú grécke orgány, neodôvodňuje nespĺnenie oznamovacej povinnosti voči Komisiu, pretože smernica 98/34 upravuje aj postup v prípade naliehavého záujmu.

Komisia sa teda domnieva, že Helénska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 28, 43 a 49 ES a z článku 8 smernice 98/34.

(¹) Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.

Žaloba podaná dňa 11. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko

(Vec C-67/05)

(2005/C 82/44)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Ulrich Wölker a Sara Pardo Quintillan, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 11. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Spolkovej republike Nemecko.

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) vyslovil, že Spolková republika Nemecko si nespĺnila povinnosti vyplývajúce zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES (¹) z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva, a to tým, že neprijala všetky zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na prebratie tejto smernice alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu.
- 2) zaviazal Spolkovú republiku Nemecko nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 22. decembra 2003.

(¹) Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1

Odvolanie podané dňa 11. februára 2005 Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) zo 7. decembra 2004 vo veci T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-68/05 P)

(2005/C 82/45)

(Jazyk konania: holandsčina)

Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. v zastúpení: M.M. Slotboom a N.J. Helder, advokátky, podala dňa 11. februára 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (piata komora) zo 7. decembra 2004 vo veci T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun U.A. proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- s konečnou platnosťou zrušil napadnuté rozhodnutie,
- podporne vrátil vec na opätovné rozhodovanie Súdu prvého stupňa,

zaviazal Komisiu nahradiť trovy tak odvolacieho konania, ako aj konania pred Súdom prvého stupňa.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Prvý dôvod odvolania

Tvrdenie Súdu prvého stupňa, že poplatok vybraný za nevyvezený cukor C nie je dovozným alebo vývozným clom v zmysle článku 13 nariadenia č. 1430/79, je v rozpore s právom Spoločenstva.

Druhý podporný dôvod odvolania

Súd prvého stupňa neuznal, že poplatok vybraný za cukor C je na účely použitia nariadenia č. 1430/79 treba skutočne považovať za dovozné clo.

Tento dôvod odvolania pozostáva z troch častí:

- A. Súd prvého stupňa neuznal skutočnosť, že poplatok vybraný za nevyvezený cukor C treba považovať za clo, nakoľko slúži rovnakým účelom ako clo.
- B. Súd prvého stupňa neuznal skutočnosť, že zo spôsobu výpočtu výšky poplatku za nevyvezený cukor C vyplýva, že tento poplatok je treba považovať za clo.
- C. Súd prvého stupňa neuznal skutočnosť, že zo spôsobu výpočtu výšky poplatku za nevyvezený cukor C, ktorý má byť vybraný, vyplýva, že tento poplatok je treba považovať za clo.

Tretí podporný dôvod odvolania

Súd prvého stupňa pri skúmaní druhého a tretieho podporného žalobného dôvodu, ktorý Cosun uplatnil vo svojej žalobe, konal v rozpore s právom Spoločenstva.

Tento dôvod odvolania pozostáva z dvoch častí:

- A. Súd prvého stupňa pri skúmaní druhého podporného žalobného dôvodu, ktorý Cosun uplatnil v žalobe pred Súdom prvého stupňa, prekročil rámec tohto sporu.
- B. Súd prvého stupňa neodôvodnene nezohľadnil tretí podporný žalobný dôvod, ktorý uplatnil Cosun.

Štvrtý podporný dôvod odvolania

Porušenie zásady rovnakého zaobchádzania, zásady právnej istoty a spravodlivosti.

Žaloba podaná dňa 14. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovojsvodu

(Vec C-70/05)

(2005/C 82/46)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Denis Martin, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 14. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovojsvodu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) vyslovil, že Luxemburské veľkovojsvodstvo si porušilo svoje povinnosti vyplývajúce zo smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (⁽¹⁾) tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou;
- 2) zaviazal Luxemburské veľkovojsvodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 2. decembra 2003.

(⁽¹⁾) Ú. v. ES L 303, 2.12.2000, s. 16

Žaloba podaná dňa 14. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovojsvodu

(Vec C-71/05)

(2005/C 82/47)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Mikko Huttunen splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 14. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovojsvodu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) vyslovil, že Luxemburské veľkovojsvodstvo tým, že neprijalo zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/30/ES z 26. marca 2002 o pravidlách a postupoch zavedenia prevádzkových obmedzení podmienených hlukom na letiskách Spoločenstva (⁽¹⁾), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.
- 2) zaviazal Luxemburské veľkovojsvodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 28. septembra 2003.

(¹) Ú. v. ES L 85, 28.3.2002, s. 40

Žaloba podaná dňa 15. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu

(Vec C-74/05)

(2005/C 82/49)

(Jazyk konania: francúzština)

Žaloba podaná dňa 15. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-73/05)

(2005/C 82/48)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Nicola Yerrell, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 15. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Francúzska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 2000/34/ES z 22. júna 2000, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/104/ES o niektorých aspektoch organizácie pracovného času a ktorá sa vzťahuje na sektory a činnosti vylúčené z uvedenej smernice (¹), a/alebo tým, že o nich neinformovala Komisiu, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo Zmluvy o ES,
- 2) zaviazal Francúzsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 1. augusta 2003.

(¹) Ú. v. ES L 195 z 1.8.2000, s. 41

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Nicola Yerrell, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 15. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) vyslovil, že Luxemburské veľkovoľvodstvo tým, že neprijalo zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné pre dosiahnutie súladu so smernicou 2000/79/ES z 27. novembra 2000, ktorá sa týka Európskej dohody o organizácii pracovného času mobilných pracovníkov civilného letectva, ktorú uzavrela Asociácia európskych leteckých spoločností (AEA), Európska federácia pracovníkov v doprave (ETF), Európska asociácia civilných letcov (ECA), Európska asociácia regionálnych leteckých spoločností (ERA) a Asociácia nezávislých leteckých dopravcov (IACA) (¹), alebo nezabezpečilo, aby sociálny partneri zaviedli potrebné opatrenia dohodou a/alebo tým, že o týchto predpisoch neinformovalo Komisiu, nespĺnilo povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú zo zmluvy ES.
- 2) zaviazal Luxemburské veľkovoľvodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku uplynula 1. decembra 2003.

(¹) Ú. v. ES L 302, 1.12.2000, s. 57

**Žaloba podaná dňa 17. februára 2005: Spojené kráľovstvo
Velkej Británie a Severného Írska proti Rade Európskej
únie**

(Vec C-77/05)

(2005/C 82/50)

(Jazyk konania: angličtina)

Spojené kráľovstvo Velkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: Elizabeth O'Neill, splnomocnená zástupkyňa, ktorá si zvolila adresu na doručovanie v Luxemburgu, podalo dňa 17. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Rade Európskej únie.

Spojené kráľovstvo Velkej Británie a Severného Írska navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil nariadenie Rady (ES) č. 2007/2004 z 26. októbra 2004 o zriadení Európskej agentúry pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (⁽¹⁾),
2. na základe článku 233 ES stanovil, že po zrušení nariadenia o pohraničnej agentúre a do prijatia novej právnej úpravy v tejto otázke by ustanovenia tohto nariadenia mali zostať v platnosti, s výnimkou tých jeho ustanovení, ktoré vylučujú Spojené kráľovstvo z účasti na jeho uplatňovaní,
3. zaviazal Radu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Spojenému kráľovstvu bolo upreté právo zúčastniť sa na prijímaní nariadenia Rady (ES) č. 2007/2004 z 26. októbra 2004 o zriadení Európskej agentúry pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (**nariadenie o pohraničnej agentúre**), aj keď Spojené kráľovstvo upovedomilo o svojom prianí tak urobiť podľa článku 5 ods. 1 Protokolu, ktorým sa začleňuje Schengenské *acquis* do rámca Európskej únie (**Schengenský protokol**) a podľa článku 3 ods. 1 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska. Zrušenie nariadenia o pohraničnej agentúre sa požaduje z dôvodu, že vylúčenie Spojeného kráľovstva z jeho prijímania predstavuje porušenie základnej procesnej požiadavky a/alebo porušenie Zmluvy v zmysle článku 230 ods. 2 ES.

Hlavným tvrdením Spojeného kráľovstva je to, že Rada pri vylúčení Spojeného kráľovstva z prijímania nariadenia o pohraničnej agentúre konala na základe chybného výkladu vzťahu medzi článkom 5 a článkom 4 Schengenského protokolu. Konkrétnejšie sa tvrdí toto:

- (a) Výklad Rady, podľa ktorého sa právo účasti priznané článkom 5 Schengenského protokolu vzťahuje len na opatrenia založené na ustanoveniach Schengenského *acquis*, ktorého sa Spojené kráľovstvo zúčastňuje na základe

rozhodnutia Rady prijatého na základe článku 4, je v rozpore so štruktúrou a znením týchto článkov, samotnou povahou článku 5 a Vyhlásením o článku 5, ktoré bolo pripojené k Záverečnému aktu Amsterdamskej zmluvy.

- (b) Výklad Schengenského protokolu Radou nie je potrebný na to, aby pravidlo „nemať vplyv“ v článku 7 Protokolu o Postavení Spojeného kráľovstva a Írska malo skutočný účinok. Takýto výklad nie je potrebný ani na zachovanie celistvosti Schengenského *acquis*. V skutočnosti, pokiaľ ide o ochranu *acquis*, by bol jeho negatívny dopad na Spojené kráľovstvo veľmi nepríjemný.
- (c) Vzhľadom na široké a voľné poňatie opatrení tvoriacich Schengenské *acquis*, ktoré Rada používa vo svojej praxi, by mechanizmus článku 5 Schengenského protokolu v zmysle jeho výkladu Radou mohol spôsobiť porušenie zásady právnej istoty a základných zásad, ktoré sa vzťahujú na užšiu spoluprácu.

Subsidiárne Spojené kráľovstvo tvrdí, že ak by bol správny výklad Rady týkajúci sa vzťahu medzi článkom 5 a článkom 4 Schengenského protokolu, nevyhnutne by to predstavovalo zaujatie úzkeho pohľadu na poňatie opatrenia, na ktorom je založené Schengenské *acquis* v zmysle článku 5, ako opatrenia nerozlučne spojeného s *acquis*, pričom nariadenie o pohraničnej agentúre nie je takým opatrením.

(⁽¹⁾) Ú. v. EÚ L 349, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením
Amtsgericht Freiburg zo 14. januára 2005, ktorý súvisí s konaním: Bernd Voigt proti rozhodnutiu o pokute
vydanému Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten**

(Vec C-83/05)

(2005/C 82/51)

(Jazyk konania: nemčina)

Amtsgericht Freiburg (Nemecko) podal uznesením zo 14. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Bernd Voigt proti rozhodnutiu o pokute vydanom Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten a bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 18. februára 2005.

Amtsgericht Freiburg žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Má sa smernica 70/156/EHS ⁽¹⁾ o typovom schválení v znení smernice Rady 92/53/EHS ⁽²⁾ z 18. 6. 1992, ktorá bola prebratá do nemeckého právneho poriadku nariadením EG-TypV (nariadenie o typovom schválení ES pre vozidlá a časti vozidiel z 9. 12. 1994, naposledy zmenené 7. 2. 2004) ⁽³⁾ vykladať v tom zmysle, že vodič motorového vozidla, ktorého vozidlo bolo, podľa typového schválenia založeného na typovom schválení ES, registrované ako osobné vozidlo, je tiež oprávnený vziať vozidlo do prevádzky v cestnej premávke ako schválený typ vozidla a podlieha tiež vodič tohto motorového vozidla najmä predpisom o maximálnej rýchlosti, ktoré platia len pre osobné motorové vozidlá?
2. Smú úrady príslušné pre stíhanie priestupkov v cestnej doprave vyhlásiť typové schválenia vydané Spolkovým dopravným úradom na základe typového schválenia ES a registrácie udelené nemeckými registračnými orgánmi na základe týchto typových schválení ES za nie rozhodujúce pre zaradenie typu vozidla, pokiaľ ide o stanovenie predpísanej maximálnej rýchlosti, ktorú musí vodič takéhoto typu motorového vozidla dodržiavať?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 42, s. 1.

⁽²⁾ Smernica Rady zo 6. februára 1970 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o typovom schválení motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel (70/156/EHS), nahradená smernicou 92/53/EHS z 18. 6. 1992.

⁽³⁾ EG-TypV (nariadenie o typovom schválení ES pre motorové vozidlá a časti vozidiel z 9. 12. 1994, naposledy zmenené 7. 2. 2004). K nemu je v dôvodovej správe uvedené: Toto nariadenie slúži na vykonanie smernice 70/156/EHS, v znení smernice Rady 92/53/EHS z 18. júna 1992, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 70/156/EHS o aproximácii právnych predpisov členských štátov o typovom schválení motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel (Ú. v. ES L 225, s. 1), zmenená a doplnená smernicou Komisie 93/81/EHS z 29. septembra 1993, ktorou sa upravuje smernica Rady 70/156/EHS o aproximácii právnych predpisov členských štátov o typovom schválení motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel (Ú. v. ES L 264, s. 49).

Žaloba podaná dňa 18. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovojsťvu

(Vec C-90/05)

(2005/C 82/52)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Dimitris Triantafyllou, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 18. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovojsťvu.

Komisia Európskych spoločenstiev

potom, čo vyzvala Luxemburské veľkovojsťvu aby predložilo svoje pripomienky a vydala odôvodnené stanovisko zo 7. júla 2004 a s ohľadom na odpoveď vlády Luxemburského veľkovojsťvu zaevidovanú na generálnom sekretariáte dňa 13. októbra 2004, navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) uznal, že nedodržaním lehoty šesť mesiacov na vrátenie DPH platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu, si Luxemburské veľkovojsťvu nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 7 štvrtého odseku ôsmej smernice Rady o DPH (79/1072/EHS) zo 6. decembra 1979 ⁽¹⁾;
- 2) zaviazal Luxemburské veľkovojsťvu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Luxemburské veľkovojsťvu, hoci správne prebralo smernicu do vnútroštátneho právneho poriadku, v praxi nedodržuje šesť-mesačnú lehotu podľa článku 7 štvrtého odseku na vrátenie DPH platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu. Vrátenie totiž luxemburská administratíva systematicky uskutočňuje so značným oneskorením. Okrem toho luxemburská právna úprava nestanovuje úroky z omeškania umožňujúce nahradiť škodu spôsobenú týmto oneskorením.

⁽¹⁾ Ôsma smernica Rady 79/1072/EHS zo 6. decembra 1979 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu, Ú. v. ES L 331, 27.12.1979, s. 11

Žaloba podaná dňa 21. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-92/05)

(2005/C 82/53)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Bruno Stromsky a Bernhard Schima, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 21. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že neprijatím zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Komisie 2003/32/ES z 23. apríla 2003, ktorou sa zavádzajú podrobné špecifikácie týkajúce sa požiadaviek stanovených v smernici Rady 93/42/EHS na zdravotnícke pomôcky vyrábané z tkanív živočíšneho pôvodu⁽¹⁾, si Francúzska republika nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;
- 2) alebo určil, že si Francúzska republika tým, že neinformovala Komisiu o týchto predpisoch, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice 2003/32/ES;

- 3) zaviazal Francúzsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 1. januára 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 105, 26.4.2003, s. 18

SÚD PRVÉHO STUPŇA

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 26. januára 2005

vo veci T-193/02, Laurent Piau proti Komisii Európskych
spoločenstiev ⁽¹⁾*(Nariadenie Medzinárodnej futbalovej federácie (FIFA) upravujúce činnosť hráčskych agentov — Rozhodnutie združenia podnikov — Články 49 ES, 81 ES a 82 ES — Sťažnosť — Nedostatok záujmu Spoločenstva — Zamietnutie)*

(2005/C 82/54)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T-193/02, Laurent Piau, bydliskom v Nantes (Francúzsko), v zastúpení: M. Fauconnet, advokát, proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: O. Beynet a A. Bouquet, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), ktorú v konaní podporuje Medzinárodná futbalová federácia (FIFA), so sídlom v Zürichu (Švajčiarsko), v zastúpení: F. Louis a A. Vallery, advokáti, predmetom ktorej je zrušenie rozhodnutia Komisie z 15. apríla 2002, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu týkajúca sa nariadenia Medzinárodnej futbalovej federácie (FIFA) upravujúceho činnosť hráčskych agentov, Súd prvého stupňa (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory H. Legel, sudcovia V. Tiili a M. Vilaras, tajomník: I. Natsinas, referent, vyhlásil dňa 26. januára 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Žaloba sa zamietla.
- 2) Žalobca znáša svoje vlastné trovy ako aj trovy Komisie.
- 3) Medzinárodná futbalová federácia znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 219, 14.9.2002

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 26. januára 2005

vo veci T-267/03: Anna Maria Roccato proti Komisii
Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾*(Úradníci — Vnútorne výberové konanie — Neprijatie na ústnu skúšku — Právomoc posúdenia výberovej komisie — Rozsah súdnej kontroly)*

(2005/C 82/55)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T-267/03, Anna Maria Roccato, bývalá úradníčka Komisie Európskych spoločenstiev, bydliskom v Bruseli (Belgicko), v zastúpení: G. Vandersanden a L. Levi, advokáti, proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnené zástupkyne: H. Tserepa-Lacombe a F. Clotuche-Duvieusart, ktoré si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu), predmetom ktorej je na jednej strane návrh na zrušenie rozhodnutia výberovej komisie výberového konania COM/PB/99 z 24. januára 2003 a na druhej strane návrh na náhradu škody aj s úrokmi, Súd prvého stupňa (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory H. Legel, sudcovia V. Tiili a V. Vadapalas, tajomník: I. Natsina, referent, vyhlásil dňa 26. januára 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamietla.
2. Každý účastník znáša svoje trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 239, 4.10.2003

Žaloba podaná dňa 20. decembra 2004: U.S. Steel Košice s.r.o. proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-489/04)

(2005/C 82/56)

(Jazyk konania: angličtina)

U.S. Steel Košice s.r.o., so sídlom v Košiciach, Slovenská republika, v zastúpení: D. Hueting, Barrister, C. Thomas, Solicitor a E. Vermulst, lawyer, podalo 20. decembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 20. októbra 2004 o národnom alokačnom pláne pridelenia emisných kvót skleníkových plynov oznámeného Slovenskou republikou v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES;
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca je slovenská spoločnosť, ktorá je jediným výrobcem ocele v danej krajine. Svojou žalobou sa domáha zrušenia rozhodnutia Komisie z 20. októbra 2004 o národnom alokačnom pláne pridelenia emisných kvót skleníkových plynov oznámeného Slovenskou republikou v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/87 (1).

Na podporu svojej žaloby žalobca tvrdí, že po prvé napadnuté rozhodnutie porušuje čl. 9 ods. 3 smernice 2003/87 tým, že žiada schválenie národného alokačného plánu, v ktorom je celkové množstvo schválených povolení nižšie ako súčet individuálnych povolení a rezerv uvedených v danom pláne. Žalobca ďalej tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje kritériá 1 a 2 prílohy III smernice 2003/87 tým, že obmedzuje pridelenie kvót Slovenskou republikou na podstatne nižšiu úroveň ako bolo pôvodne oznámené množstvo, ktoré bolo v súlade so záväzkami Slovenskej republiky podľa Kjótskeho protokolu. Žalobca ďalej tvrdí, že Komisia zneužíva svoje právomoci tým, že napadnuté rozhodnutie má údajne za úmysel dosiahnuť nedostatok kvót, čo je cieľ odlišný od cieľov uvedených v smernici 2003/87 a ďalej tým, že sa zakladalo na netransparentných dvojstranných rokovaniach, ktoré smernica 2003/87 nepovoľuje. Žalobca ďalej tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu zákazu diskriminácie tým, že Komisia zaob-

chádzala so Slovenskou republikou nesprávnym spôsobom, odlišne ako s Nemeckom a s prvými ôsmimi členskými štátmi, ktorých alokačné plány obdržala, a tým, že v iných aspektoch nezaobchádzala so Slovenskou republikou odlišne ako s Lotyšskom a Estónskom. Podľa žalobcu porušuje napadnuté rozhodnutie zásadu proporcionality tým, že po prvé jeho zámerom je schváliť plán, v ktorom je celkové množstvo kvót navrhovaných Slovenskom obmedzené viac ako je primerané a potrebné, a po druhé tým, že Komisia nevyhodnotila účinky, ktoré bude mať celkové zníženie pridelení na jednotlivé zariadenia. Napokon žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje zmysuplné alebo primerané odôvodnenie.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločnosti, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. ES L 275, s. 32).

Žaloba podaná dňa 21. decembra 2004: Merant GmbH proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-491/04)

(2005/C 82/57)

(Jazyk konania: nemčina)

Merant GmbH, so sídlom v Ismaning (Nemecko), v zastúpení: A. Schulz, Rechtsanwalt, podal dňa 21. decembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

Focus Magazin Verlag GmbH, so sídlom v Mníchove (Nemecko), bol tiež účastníkom konania pred odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 18. októbra 2004, spisová značka R-542/2002-2;

— znovu uviedol do platnosti rozhodnutie námietkového oddelenia z 29. apríla 2002 (rozhodnutie č. 1198/2002), t. j. zamietol prihlášku ochrannej známky Spoločenstva č. 453 720 pre nasledujúce tovary a služby:

„Informáciami opatrené dátové nosiče čitateľné strojom všetkých typov a software, najmä digitálne a analogické snímače s napríklad kultúrnymi, vedeckými a priemyselnými resp. technickými informáciami; programované floppy-diskety, RCM–videokazety, kompaktné disky a chip-disky; nosiče magnetických údajov v triede 9;

brožúry, noviny a periodiká, knihy, plagáty, nálepky, kalendáre, fotografie; písacie stroje a kancelárske potreby, a to neelektrické kancelárske zariadenia, písacie prístroje, guličkové perá, plniace perá, inštruktážne a učebné potreby aj vo forme modelov a názorných tabulí v triede 16;

vydávanie digitálnych a analogických nosičov údajov s napríklad kultúrnymi, vedeckými, športovými a priemyselnými resp. technickými informáciami; v triede 41 a služba automatickej aktualizácie aj pre CD-ROM; služby redaktora v triede 42.“;

— zaviazal Úrad nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: Focus Magazin Verlag GmbH

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: Slovná známka „FOCUS“ pre tovary a služby tried 3, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 32, 33, 35, 36, 38, 39, 41, 42 – prihláška č. 453 720.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, na ktorom sa zakladala námietka: Žalobca.

Ochranná známka alebo označenie, na ktorom sa zakladala námietka: Medzinárodná obrazová známka „MICRO FOCUS“ pre tovary a služby tried 9, 16, 41 a 42.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: Čiastočné povolenie námietky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: odvolanie Focus Magazin Verlag GmbH a zamietnutie námietky žalobcu

Dôvody žaloby:

Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 bol nesprávne použitý. Existuje riziko zámien medzi dotknutými ochrannými známkami. Prihlásená neskoršia ochranná známka zhodne prevzala jeden prvok skoršej ochrannej známky a vyššie uvedené tovary a služby sú čiastočne zhodné a čiastočne do veľkej miery podobné.

Žaloba podaná dňa 23. decembra 2004: Jungbunzlauer AG a traja iní proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-492/04)

(2005/C 82/58)

(Jazyk konania: nemčina)

Jungbunzlauer AG, so sídlom v Basileji (Švajčiarsko), Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, so sídlom v Ladenburg (Nemecko), Jungbunzlauer Holding AG, so sídlom v Churi (Švajčiarsko) a Jungbunzlauer Austria AG so sídlom vo Viedni, v zastúpení: R. Bechtold, M. Karl, U. Soltész a C. Steinle, Rechtsanwälte, podali 23. decembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie Komisie z 29. septembra 2004 (Vec COMP/E-1/36.756 – Natriumglukonat) v celom rozsahu;

subsidiárne, zrušil rozhodnutie voči jeho jednotlivým adresátom,

subsidiárne, znížil peňažnú pokutu uloženú v rozhodnutí;

2. zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania;

3. pripojil spisy konania T-312/01 ako aj prijal všetky ostatné opatrenia súvisiace s vedením konania, ktoré sa Súdu prvého stupňa zdajú primerané.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že sa žalobcovia zúčastnili na trvalej dohode a na zosúladených postupoch v sektore glukonátu sodného, a tým porušili článok 81 ods. 1 Zmluvy o ES a článok 53 Dohody o EHP. Týmto podnikom boli uložené v tejto súvislosti peňažné pokuty.

Žalobcovia namietajú proti tomuto rozhodnutiu, že za porušenie týchto predpisov je zodpovedný iba Jungbunzlauer Ladenburg GmbH. Jungbunzlauer Austria AG a Jungbunzlauer AG sa na porušení týchto predpisov nikdy nepodieľali a nemali žiadny vplyv na správanie sa na trhu alebo na obchodnú politiku Jungbunzlauer Ladenburg GmbH. Takisto nezodpovedajú ani z dôvodu ich majetkového prepojenia s Jungbunzlauer Ladenburg GmbH alebo z dôvodu ich príslušnosti k skupine Jungbunzlauer. Jungbunzlauer Holding AG je čisto holdingová spoločnosť bez rozhodujúceho vplyvu na množstevnú alebo cenovú politiku, a tým na správanie sa Jungbunzlauer Ladenburg GmbH na trhu v sektore glukonátu sodného.

Aj keby Jungbunzlauer Austria AG, Jungbunzlauer AG a Jungbunzlauer Holding AG boli zodpovedné za porušenie predpisov, čo podľa názoru žalobcov neprichádza do úvahy, došlo by medzičasom k premlčaniu oprávnenia Komisie uložiť spoločnostiam peňažnú pokutu.

Žalobcovia ďalej tvrdia, že rozhodnutie v časti, v ktorej smeruje proti Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, je z procesného aj hmotného hľadiska vadné, pretože Komisia porušila viaceré princípy a zásady. Okrem iného porušila Komisia zásady prezumpcie neviny a správneho úradného postupu tým, že počas prebiehajúcich súdnych konaní týkajúcich sa rozhodnutia prijatého dňa 2. októbra 2001 o tej istej dohode, uskutočnila druhé správne konanie. Komisia „druhým“ rozhodnutím z 29. septembra 2004 porušila aj zásady legitímnej dôvery a *ne bis in idem*. Okrem toho trvalo konanie neprimerane dlho.

Pokiaľ ide o uloženie peňažnej pokuty, žalobcovia okrem iného tvrdia, že peňažná pokuta je neprimerane vysoká a presahuje hornú hranicu peňažnej pokuty, že Komisia vychádza z nesprávnej doby trvania, že Jungbunzlauer Ladenburg GmbH nemá rozhodujúci vplyv a existujú poľahčujúce okolnosti kvôli neprimerane dlhej dobe konania.

Žaloba podaná dňa 24. decembra 2004: Komisia Európskych spoločností proti IIC Informations-Industrie Consulting GmbH

(Vec T-500/04)

(2005/C 82/59)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: G. Braun, W. Wils a N. Knittlmayer, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 24. decembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti IIC Informations-Industrie Consulting GmbH, so sídlom v Königswinter (Nemecko).

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zaviazal IIC Informations-Industrie Consulting GmbH zaplatiť žalobkyni sumu 181 236,61 eur zvýšenú o úroky vo výške 4 % počnúc od 1.11.1998;
2. zaviazal IIC Informations-Industrie Consulting GmbH nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa uzavrela so žalovanou v roku 1996 dve zmluvy, v ktorých sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť žalovanej finančnú pomoc na vykonanie dvoch kultúrnych projektov na celoeurópskej úrovni. Finančná pomoc mala pokrývať 50 % nákladov žalovanej na projekt, pokiaľ budú tieto náklady vynaložené a uplatnené v súlade s postupom, ktorý stanovujú zmluvy. Žalovaná obdržala na základe týchto zmlúv v roku 1997 sumu v celkovej výške 400 821 DEM (204 936,52 eur) ako zálohu na celú finančnú pomoc.

Po ukončení projektov žalovaná uplatnila u žalobkyne údajné náklady projektu, v ktorých výške si chcela ponechať vopred vyplatenú zálohu na finančnú pomoc. Žalobkyňa však vykonala šetrenia a dospela k záveru, že žalovaná má za oba projekty nárok len na finančnú pomoc v celkovej výške 46 300,18 DEM (23 672,91 eur). Preto žalobkyňa žiada vrátenie zvyšnej sumy vo výške 181 263,61 eur (354 520,82 DEM).

Žaloba podaná dňa 10. januára 2005: V.I.C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e. V. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-5/05)

(2005/C 82/60)

(Jazyk konania: nemčina)

V.I.C. Verband der Internationalen Caterer in Deutschland e. V., so sídlom v Berlíne (Nemecko), v zastúpení: K. Kühne, Rechtsanwalt, podal 10. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil zamietnutie obsiahnuté v liste z 11. novembra 2004 týkajúce sa prístupu k žiadosti adresovanej Komisii dňa 12. mája 1978 nemeckými orgánmi v súvislosti s povolením na zavedenie špeciálnych opatrení;
2. zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia zamietla v napadnutom liste podľa čl. 4 ods. 5 a 6 nariadenia o prístupe verejnosti k dokumentom⁽¹⁾ žiadosť žalobcu o nahliadnutie do spisu vo veci žiadosti Spolkovej republiky Nemecko o povolenie na zavedenie špeciálnych opatrení na odchýlenie sa od ustanovení smernice podľa článku 27 šiestej smernice o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu⁽²⁾.

Žalobca uvádza, že odmietnutie prístupu k žiadosti znamená faktické odmietnutie právnej ochrany žalobcovi, keďže zamietnutie sťažnosti žalobcu v hlavnom konaní je založené na požadovanom dokumente. Žalobca ďalej uplatňuje, že odmietnutie prístupu porušuje nariadenie o prístupe verejnosti k dokumentom.

Žalobca tvrdí, že odmietnutie prístupu, prípadne čl. 4 ods. 5 nariadenia o prístupe verejnosti k dokumentom porušuje článok 1 Zmluvy o EÚ a články 21, 207, 253 a 255 Zmluvy

o ES, nakoľko chýbajúci súhlas k zverejneniu požadovaných dokumentov je v podstate neodôvodnený.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43).

⁽²⁾ Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1).

Žaloba podaná dňa 12. januára 2005: DEF-TEC Defense Technology GmbH proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-6/05)

(2005/C 82/61)

(Jazyk, v ktorom bola žaloba podaná: angličtina)

DEF-TEC Defense Technology GmbH, so sídlom vo Frankfurte nad Mohanom, v zastúpení: H. Daniel, lawyer, podal dňa 12. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

Defense Technology Corporation of America, so sídlom v Jacksonville, Florida (USA) bol tiež účastníkom konania pred odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 8. novembra 2004 vo veci R 493/2003-2;
- vyhlásil rozhodnutie Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu o námietkach č. 722/2002 za neplatné;
- zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva:	Žalobca
Požadovaná ochranná známka Spoločenstva:	Obrazová ochranná známka „FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR“ pre tovary v triede 5 (farmaceutické výrobky atď.), 8 (ručné nástroje a náradie atď.) a 13 (strelivo atď.) – prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 643668
Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré boli základom námietky v konaní o námietkach:	Defense Technology Corporation of America
Ochranná známka alebo označenie, ktoré boli základom námietky:	Národná, medzinárodná slovná a obrazová ochranná známka „FIRST DEFENSE“
Rozhodnutie námietkového oddelenia:	Zamietnutie prihlášky.
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Zamietnutie odvolania.
Žalobné dôvody:	Porušenie článku 8 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾ . Žalobca napáda záver, podľa ktorého nepredložil dostatočné dôkazy na preukázanie skutočnosti, že prihlášku ochrannej známky podal so súhlasom majiteľa.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, Ú. v. ES L 11 z 11. 1.1994, s. 1.

Žaloba podaná dňa 20. januára 2005: Viasat Broadcasting UK Ltd proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-16/05)

(2005/C 82/62)

(Jazyk konania: dánčina)

Viasat Broadcasting UK Ltd, so sídlom vo West Drayton (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: Simon Evers Hjelmberg,

advokát, podal 20. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil bod 55 rozhodnutia Komisie zo 6. októbra 2004 vo veci štátnej pomoci č. N 313/2004 – Dánsko (C(2004)3632 final) o rekapitalizácii TV2/DANMARK A/S,
2. zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnuté rozhodnutie sa týka plánu rekapitalizácie štátom vlastneného verejnoprávneho televízneho vysielateľa TV 2/DANMARK A/S. Rekapitalizácia, ktorú tvorí vloženie kapitálu dánskym štátom a transformácia pôžičky do vlastného imania, bola považovaná za nevyhnutnú v dôsledku rozhodnutia Komisie z 19. mája 2004⁽¹⁾, ktorým Komisia nariadila Dánsku vymáhať protiprávne poskytnutú štátnu pomoc od TV 2/DANMARK A/S, čo by však viedlo k faktickému úpadku spoločnosti.

Podľa napadnutého rozhodnutia, Komisia nebola schopná vylúčiť možnosť, že predmetná rekapitalizácia TV 2 môže obsahovať prvky štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 ES. V bode 55 napadnutého rozhodnutia však Komisia uviedla, že akýkoľvek prvok štátnej pomoci, ktorý by mohol byť spojený s plánovanou rekapitalizáciou TV 2, by bol zlučiteľný so spoločným trhom podľa článku 86 ods. 2 ES.

Žalobca na podporu svojho návrhu tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď nerozhodla, že plán rekapitalizácie je nezlučiteľný s článkom 87 ods. 1 ES. Toto tvrdenie je založené okrem iného na nasledovných skutočnostiach:

- dôvod, prečo sa TV 2/DANMARK A/S usiluje o rekapitalizáciu spočíva v žiadosti o vrátenie protiprávnej štátnej pomoci. Preto by schválenie poskytnutia novej pomoci (rekapitalizácia) znamenalo, že článok 87 ods. 1 ES a rozhodnutie Komisie z 19. mája 2004 by boli zbavené svojho samostatného významu,
- rekapitalizáciu, ktorou sa zvyšuje vlastné imanie do optimálnej štruktúry imania, nemožno považovať za zlučiteľnú so zásadou investora v trhovej ekonomike,
- TV 2/DANMARK A/S vyprodukovala v roku 2003 zisk bez štátnej pomoci, čo napovedá, že spoločnosť je sama osebe schopná si vybudovať svoje potrebné vlastné imanie a
- optimálna štruktúra imania nie je nevyhnutná na to, aby TV 2/DANMARK A/S mohla uskutočňovať svoje verejnoprávne poslanie.

Žalobca ďalej tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď uviedla, že akýkoľvek prvok štátnej pomoci, ktorý by mohol byť spojený s rekapitalizáciou, by bol zlučiteľný so spoločným trhom podľa článku 86 ods. 2 ES. Na podporu svojho žalobného dôvodu žalobca okrem iného tvrdí toto:

- rozsah pôsobnosti článku 86 ods. 2 ES je obmedzený na kompenzáciu za čisté dodatkové náklady spojené s poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (verejnoprávnych služieb). Toto ustanovenie teda nepokrýva štátne investície, ktoré sú potrebné na uskutočňovanie týchto služieb,
- investícia dánskeho štátu do TV 2/DANMARK A/S (rekapitalizácia) nie je kompenzáciou za poskytovanie verejnoprávnych služieb, ktoré si objednala, a teda nie je kompenzáciou za čisté dodatkové náklady, ktoré vyplynuli z verejnoprávnych povinností,
- nezdá sa, že by TV 2/DANMARK A/S mala čisté dodatkové náklady spojené s jej verejnoprávnymi povinnosťami,
- Komisia nepreskúmala definíciu verejnoprávnosti, a preto si osvojila veľmi širokú definíciu tohto pojmu, podľa ktorej celá programová skladba TV 2/DANMARK A/S predstavuje verejnoprávnu službu, čo v podstate ruší kritérium primeranosti podľa článku 86 ods. 2 ES a
- článok 86 ods. 2 nemôže zakladať výnimku pre štátnu pomoc, ktorá bola poskytnutá s cieľom zatriktívniť štátne spoločnosti pri predaji týchto spoločností zo strany štátu.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia sa mala obmedziť na posudzovanie plánovanej rekapitalizácie podľa článku 87 ods. 2 ES a článku 87 ods. 3 ES, najmä článku 87 ods. 3 písm. c) ES, a podľa Usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach⁽¹⁾, a že plánovaná rekapitalizácia nespĺňa podmienky na vyňatie spod týchto ustanovení.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie C(2004)1814 final z 19. mája 2004 vo veci C 2/2003 (ex NN 22/2002) o dánskych opatreniach v prospech TV 2/DANMARK.

⁽²⁾ Oznámenie Komisie, Ú. v. EÚ C 244 z 1. októbra 2004, s. 2.

Žaloba podaná dňa 10. januára 2005: France Télécom proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-17/05)

(2005/C 82/63)

(Jazyk konania: francúzština)

France Télécom, so sídlom v Paríži, v zastúpení: Antoine Gosset-Grainville a Laurent Godfroid, advokáti, podala 10. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie Komisie č. C(2004) 3061 z 2. augusta 2004 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskou republikou v prospech France Télécom;
2. zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa sa v tejto veci dovoľáva rovnakých žalobných dôvodov a hlavných tvrdení ako vo veci T 427/04.

Žaloba podaná dňa 20. januára 2005: Boliden AB, Outokumpu Copper Fabrication AB a Outokumpu Copper BCZ S.A. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-19/05)

(2005/C 82/64)

(Jazyk konania: angličtina)

Boliden AB, so sídlom v Štokholme (Švédsko), Outokumpu Copper Fabrication AB, so sídlom vo Västerås (Švédsko) a Outokumpu Copper BCZ S.A., so sídlom v Liège (Belgicko), v zastúpení: C. Wetter a O. Rislund, advokáti, podali 20. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil články 1 a), 1 b) a 1 c) rozhodnutia Komisie z 3. septembra 2004 (vec COMP/E-1/38.069-medené inštalčné rúrky) v rozsahu, v akom sa tieto články vzťahujú na obdobie od 1. júla 1995 do 27. augusta 1998 a od 10. decembra 1998 do 7. októbra 1999;

— zmenil článok 2 napadnutého rozhodnutia a znížil pokuty uložené žalobcom;

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že žalobcovia spolu s ďalšími podnikateľmi porušili článok 81 ods. 1 ES svojou účasťou na súbore dohôd a zosúladených postupoch, ktoré pozostávali z určenia cien a rozdelenia trhu v odvetví medených inštalčných rúrok.

Žalobcovia na podporu svojej žaloby tvrdia, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 81 ods. 1 ES, keď usúdila, že žalobcovia boli účastníkmi jediného trvajúceho porušenia, ktoré trvalo od 3. júna 1998 do 22. marca 2001. Žalobcovia ďalej namietajú, že aj keby sa ich porušenie malo posudzovať ako jediné a pokračujúce, Komisia porušila zásadu primeranosti tým, že nezohľadnila obmedzenú účasť žalobcov počas podstatnej časti trvania tohto porušenia. Žalobcovia takisto tvrdia, že Komisia nesprávne považovala normy o premlčacích lehotách za neaplikovateľné v prípade žalobcov, a teda nemala uložiť pokutu za porušenia, ktoré sa skončili pred 22. marcom 1996, keďže vyšetrovanie Komisie sa začalo 22. marca 2001. Napokon tvrdia, že Komisia nesprávne uplatnila svoje oznámenie o odstránení tvrdosti a usmernenia z roku 1998 o metóde stanovenia pokút v jeho zmysle, keďže zníženie pokuty poskytnuté Komisiou neodzrkadľuje riadne spoluprácu žalobcov. Žalobcovia sa v tej istej súvislosti dovolávajú tiež porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, vzhľadom na to, že sa im poskytlo rovnaké zníženie ako inému účastníkovi predmetného porušenia, hoci spolupráca žalobcov bola väčšia ako spolupráca inej spoločnosti.

Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Outokumpu OYJ a Outokumpu Copper Products OY proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-20/05)

(2005/C 82/65)

(Jazyk konania: angličtina)

Outokumpu OYJ, so sídlom v Espoo (Fínsko) a Outokumpu Copper Products OY, so sídlom v Espoo (Fínsko), v zastúpení: J. Ratliff, Barrister, F. Distefano a J. Luostarinen, advokáti, podali 21. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil článok 2 rozhodnutia Komisie z 3. septembra 2004 (vec COMP/E-1/38.069-medené inštalčné rúrky) v rozsahu, v akom sa týka čiastky pokuty uloženej žalobcom;

— znížil pokutu uloženú žalobcom v uvedenom rozhodnutí podľa právomoci Súdu prvého stupňa;

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania vrátane trov konania žalobcov.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že žalobcovia spolu s ďalšími podnikateľmi porušili článok 81 ods. 1 ES svojou účasťou na súbore dohôd a zosúladených postupoch, ktoré pozostávali z určenia cien a rozdelenia trhu v odvetví medených inštalčných rúrok.

Žalobcovia na podporu svojej žaloby predovšetkým tvrdia, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď zvýšila pokutu uloženú žalobcom o 50 % za recidívu, vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobcovia sa už dopustili podobného porušenia vo veci nehrdzavejúcej ocele. Žalobcovia v tejto súvislosti tvrdia, že Komisia porušila článok 23 nariadenia 1/2003 (¹), ako aj jej vlastné usmernenia o pokutách z roku 1998, porušila všeobecné zásady primeranosti a rovnakého zaobchádzania a dopustila sa zjavnej chyby v posúdení.

Žalobcovia ďalej tvrdia, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia i nesprávneho posúdenia skutkového stavu, keď zvýšila pokutu uloženú žalobcom o 50 % z odstrašujúcich dôvodov. V tejto súvislosti žalobcovia namietajú, že Komisia posúdila takéto odstrašujúce účinky nesprávne a v rozpore s článkom 23 nariadenia Rady 1/2003, jej vlastnými usmerneniami o pokutách z roku 1998, ako aj so všeobecnými zásadami ukladania pokút, sankcií a primeranosti, vzhľadom na to, že žalobcovia sa stali väčšími ako ostatné spoločnosti podieľajúce sa na predmetnom porušovaní prostredníctvom akvizícií v úplnom závere alebo až po skončení porušovania. V rovnakej súvislosti žalobcovia namietajú, že Komisia pochybila, keď prihliadla len na obrat namiesto celkových pomerov žalobcov.

Žalobcovia napokon tvrdia, že Komisia sa dopustila zjavnej chyby v právnom posúdení, keď na účely uloženia pokuty vzala do úvahy nielen „spracovateľskú maržu“ výrobcov za spracovanie medeného kovu do inštaláčnych rúrok, ale aj zodpovedajúci obrat medeného kovu, ktorý nebol súčasťou akejkoľvek protiprávnej spolupráce. Podľa žalobcov bolo následkom tejto chyby uloženie neprimerane vysokej pokuty.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy, Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 1

Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Halcor Metal Works S.A. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-21/05)

(2005/C 82/66)

(Jazyk konania: angličtina)

Halcor Metal Works S.A., so sídlom v Aténach (Grécko), v zastúpení: I. S. Forrester, Barrister, A. P. Schulz a A. Komninos, advokáti, podal 21. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil články 1 f) a 2 d) rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladá Halcoru pokutu;

- subsidiárne, uložil takú nižšiu čiastku, aká sa Súdu prvého stupňa javí primeraná pri výkone jeho neobmedzenej diskrečnej právomoci podľa článku 229 ES;

- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda pokutu, ktorá mu bola uložená rozhodnutím Komisie z 3. septembra 2004 vzťahujúcim sa na konanie podľa článku 81 ods. 1 ES vo veci Comp/E-1/38-069, ktoré konštatovalo tri rozličné porušenia v odvetví medených inštaláčnych rúrok.

Žalobca na podporu svojej žaloby v prvom rade namieta, že jeho správanie si nezaslúžilo pokutu. Správanie žalobcu nie je podľa neho hodné pokuty podľa článku 81 ES, pretože na neho bol vyvíjaný nátlak zo strany iných adresátov rozhodnutia, a pretože jeho účasť v karteli, ako podniku orientovaného na vývoz a expanziu, bola zdráhavá a pasívna.

Žalobca takisto namieta, že počiatočný bod pre stanovenie pokuty bol určený zjavne chybné a porušuje zásadu rovnakého zaobchádzania. Žalobca uvádza, že zatiaľ čo rozhodnutie obviňuje iných adresátov z účasti na troch rozličných porušeniach, žalobca je obvinený z účasti len na jednom, a pritom základná čiastka pokuty je vypočítaná rovnakým spôsobom pre všetkých adresátov. Žalobca takisto tvrdí, že dohody nepodporoval, a že územný rozsah porušenia v rozhodnutí nesprávne zahŕňa Grécko.

Žalobca okrem toho namieta, že zvýšenie pokuty pre dobu trvania predstavuje zjavnú chybu v skutkovom i právnom posúdení.

Žalobca napokon tvrdí, že jemu uložená pokuta je neprimeraná v porovnaní s pokutami uloženými iným adresátom rozhodnutia i so zreteľom na osobitné pomery žalobcu. Žalobca v tomto ohľade poukazuje na jeho dobrovoľné ukončenie účasti na rokovaniach v roku 1999, dva roky predtým, ako Komisia prerokovávala obvinenia z kartelu, na krátke trvanie jeho účasti na rokovaniach, na jeho pasívnu účasť a na skutočnosť, že predložil Komisii úplnú dokumentáciu, na ktorej sa zakladalo oznámenie o zohľadnení námietok a rozhodnutie.

Žaloba podaná dňa 11. januára 2005: Antonello Violetti a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-22/05)

(2005/C 82/67)

(Jazyk konania: francúzština)

Antonello Violetti, bydliskom v Cittiglio (Taliansko) a 12 ďalších úradníkov, v zastúpení: Eric Boigelot, advokát, podali dňa 11. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

1. nariadil predloženie všetkých spisov týkajúcich sa žalobcu, zapečatených Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF),
2. nariadil predloženie správy, ktorou sa ukončuje vnútorné vyšetrovanie žalobcov,
3. zrušil vyšetrovanie vedené proti žalobcom,
4. zrušil správu OLAF, ktorá obsahovala oznámenie o vyšetrení a informovanie talianskych súdnych orgánov,
5. zrušil správu o vyšetrení zaslanú talianskym súdnym orgánom,
6. zrušil všetky akty ktoré nadväzovali a/alebo sa vzťahovali na tieto rozhodnutia, prijaté po tom, ako bola podaná táto žaloba,
7. zaviazal Komisiu na náhradu škody spolu s úrokmi ohodnotenú ex aequo et bono vo výške 30 000 eur pre každého žalobcu, s výhradou zvýšenia alebo zníženia v priebehu konania,
8. v každom prípade zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

OLAF oznámil žalobcom, že začal vnútorné vyšetrovanie v súvislosti s uplatnením systému úrazového poistenia. Po tomto oznámení sa dotknutí úradníci dožadovali prístupu k svojej zdravotnej dokumentácii. Tento prístup im bol zamietnutý.

Žalobný dôvod vychádza z porušenia článku 73 Služobného poriadku, článku 28 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov, porušenia Pravidiel o poistení nebezpečenstva úrazu a choroby z povolania úradníkov Európskych spoločenstiev, ako aj z nerešpektovania všeobecných právnych prin-

cípov, ako je princíp správneho úradného postupu, princíp rovnakého zaobchádzania, ako aj z nerešpektovania povinnosti starostlivosti o zamestnancov a princípov, na základe ktorých musia OLAF i Komisia prijať rozhodnutie len na základe zákonných dôvodov, ktoré sú relevantné a nevyplývajú zo zjavnej chyby v posúdení.

Žalobcovia tiež tvrdia, že nariadenie 1073/1999⁽¹⁾ a rozhodnutie Komisie 1999/396/ES z 2. júna 1999⁽²⁾ sú nezákonné, a preto uplatňujú námietku nezákonnosti v zmysle článku 241 Zmluvy ES.

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 1073/1999 z 25. mája 1999 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) (Ú. v. ES L 136, s. 1)

⁽²⁾ 1999/396/ES, ESUO, Euroatom: Rozhodnutie Komisie o podmienkach vnútorných vyšetrení pri boji proti podvodu, korupcii a ostatným protiprávnym konaniam poškodzujúcim záujmy spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 57)

Žaloba podaná dňa 10. januára 2005: Eric Gippini Fournier proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-23/05)

(2005/C 82/68)

(Jazyk konania: francúzština)

Eric Gippini Fournier, bydliskom v Bruseli, v zastúpení: Anouk Theissen, advokát, podal 10. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutia, ktorými sa žalobcovi nepriznali žiadne „prednostné body riaditeľstva“ v rámci povyšovania za rok 2003, ktorými boli zamietnuté jeho sťažnosti adresované výboru pre povyšovanie požadujúce priznanie „prednostných bodov riaditeľstva“ („odvolacích“ bodov alebo prednostných bodov podľa viacerých názvov, ktoré majú) žalobcovi a ktorými sa mu nepriznali prednostné body za prácu v záujme inštitúcie podľa článku 9 všeobecných ustanovení na vykonanie článku 45 služobného poriadku,

2. zaviazal Komisiu zaplatiť žalobcovi čiastku 2 500 eur ako náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy,
3. zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, úradník Komisie, ktorý bol v záujme služby preložený na Súdny dvor od 1. marca 2002 do 6. októbra 2003, uplatňuje námietku nezákonnosti proti všeobecným ustanoveniam na vykonanie článku 45 služobného poriadku z dôvodu neuskutočnenia porovnania jeho zásluh so zásluhami iných úradníkov iných riaditeľstiev. Takisto tvrdí, že väčšina kategórií prednostných bodov je protizákonná, pretože sú v rozpore s článkom 45 služobného poriadku a zásadou zákazu diskriminácie.

Žalobca namieta porušenie článkov 5, 25, 43 a 45 služobného poriadku, článku 2 ods. 1 druhého pododseku všeobecných ustanovení na vykonanie článku 43 služobného poriadku, ako aj článku 2 ods. 1 a článku 6 ods. 3, 4 a 5 všeobecných ustanovení na vykonanie článku 45 služobného poriadku. Žalobca takisto namieta porušenie zásad primeranosti, zákazu diskriminácie, rovnakého zaobchádzania a legitímnej dôvery. Žalobca napokon tvrdí, že došlo k procesným chybám, zneužitiu právomoci, nedostatočnému odôvodneniu a oznámeniu rôznych úkonov a rozhodnutí, ako aj ku zjavným chybám v posúdení.

Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation a Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Jazyk konania: angličtina)

Standard Commercial Corporation, so sídlom vo Wilsone, Severná Karolína (USA), Standard Commercial Tobacco Corporation, so sídlom vo Wilsone, Severná Karolína (USA) a Trans-Continental Leaf Tobacco Corporation, so sídlom vo Vaduze (Lichtenštajnsko), v zastúpení: M. Odriozola, M. Marañón a A. Emch, advokáti, podali 21. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 20. októbra 2004 vo veci COMP/3.38.238/B.2 – Surový tabak Španielsko v rozsahu, v akom sa dotýka žalobcov;
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia v napadnutom rozhodnutí skonštatovala, že žalobcovia, okrem iných podnikateľov, porušili článok 81 ods. 1 ES tým, že v období rokov 1996 až 2001 uzavreli dohody a uskutočnili zosúladené postupy za účelom určenia (maximálnej) ceny za dodávku každého druhu surového tabaku (bez ohľadu na kvalitu) a rozdelenia nákupných množstiev surového tabaku každého druhu. Komisia ďalej skonštatovala, že pre obdobie posledných troch rokov (1999-2001) si žalobcovia takisto dohodli cenové rozpätie pre jednotlivé stupne kvality každého druhu surového tabaku, ako aj iné podmienky.

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú predovšetkým to, že Komisia nesprávne uplatnila článok 81 ods. 1 ES a článok 23 ods. 2 nariadenia 1/2003⁽¹⁾ tým, že žalobcov uznala za zodpovedných za porušenie práva, ktorého sa dopustila ich dcérska spoločnosť. Podľa žalobcov Komisia neprekázala ani to, že postavenie žalobcov im umožňovalo ovládať ich dcérsku spoločnosť počas celej doby trvania porušovania práva, ani to, že v skutočnosti mali akýkoľvek vplyv na konanie dcérskej spoločnosti. Žalobcovia subsidiárne tvrdia, že Komisia dostatočne neodôvodnila, prečo ich uznala za zodpovedných za porušenie práva, ktorého sa dopustila ich dcérska spoločnosť.

Žalobcovia ďalej tvrdia, že Komisia porušila zásadu rovnakého zaobchádzania tým, že nepoužila na nich rovnaké kritériá, ako použila na vylúčenie zodpovednosti iných materských spoločností za predmetné porušenie práva, ktorých sa dopustili ich dcérske spoločnosti. Týka sa to aj nezohľadnenia skutočnosti, že majetkový podiel jedného zo žalobcov v jeho dcérskej spoločnosti bol výlučne finančnej povahy, pričom Komisia na základe presne toho istého dôvodu vylúčila zodpovednosť inej materskej spoločnosti.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy, Ú. v. ES L 1, 4. januára 2003, s. 1.

Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: KM Europa Metal AG, Tréfirmétaux S.A. a Europa Metall S.p.A. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-25/05)

(2005/C 82/70)

(Jazyk konania: angličtina)

KM Europa Metal AG, so sídlom v Osnabrücker (Nemecko), Tréfirmétaux S.A., so sídlom v Courbevoie Cedex (Francúzsko) a Europa Metall S.p.A., so sídlom vo Florencii (Taliansko), v zastúpení: R. Elderkin, Barrister a M. Siragusa, A. Winckler, G. Cesare Rizza, T. Graf a M. Piergiovanni, advokáti, podali 21. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- podstatne znížil pokutu KME;
- zaviazal Komisiu na náhradu odmeny za právne zastupovanie a iných výdavkov žalobcov;
- uskutočnil akékoľvek iné opatrenia, ktoré tento ctihodný súd považuje za vhodné.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia napádajú pokutu, ktorá im bola uložená rozhodnutím Komisie z 3. septembra 2004 vzťahujúcim sa na konanie podľa článku 81 ods. 1 ES vo veci Comp/E-1/38-069, ktoré konštatovalo tri rozličné porušenia v odvetví medených inštalčných rúrok.

Svojím prvým žalobným dôvodom žalobcovia namietajú, že Komisia pri stanovení základnej čiastky ich pokút neposúdila skutočný trhový dopad porušenia v rozpore so zásadami primeranosti a rovnakého zaobchádzania. Dopad kartelu na zákazníkov a konečných spotrebiteľov bol veľmi obmedzený, vzhľadom na jej časté porušovanie a pokračujúce súťaženie výrobcov, absenciu akéhokoľvek kontrolného a sankčného mechanizmu, ako aj veľkú kúpnu silu zákazníkov.

Svojím druhým žalobným dôvodom žalobcovia tvrdia, že posúdenie závažnosti porušenia Komisiou bolo narušené zveličením hospodárskeho dopadu porušenia. Podľa žalobcov nemala byť cena suroviny, teda medi, zahrnutá do výpočtu hodnoty relevantného trhu, pretože porušenie sa týkalo iba pridanej hodnoty. Žalobcovia takisto tvrdia, že výrobcovia rúrok nielen nemajú žiadny stupeň kontroly nad cenou kovu, ale sú pri

zdrojovej medi prísne viazaní pokynmi na kúpu, ktoré dostávajú od svojich zákazníkov.

Svojím tretím žalobným dôvodom žalobcovia namietajú, že Komisia výrazne precenila význam žalobcov na trhu medených inštalčných rúrok v porovnaní s inými podnikateľmi na tomto trhu, a tým stanovila počiatočnú výšku pokuty príliš vysoko. Komisia predovšetkým nezobrala na vedomie, že žalobcovia počas významného časového obdobia pôsobili na trhu ako konkurenti.

Svojím štvrtým žalobným dôvodom žalobcovia namietajú, že výpočet Komisie, čo sa týka zložky doby trvania počiatočnej čiastky pokuty bol v rozpore so zásadami primeranosti a rovnakého zaobchádzania. Komisia predovšetkým pri stanovení zvýšenia pokuty z dôvodu doby trvania porušenia nemala brať do úvahy rok, počas ktorého boli rokovania na európskej úrovni prerušené a roky, počas ktorých boli dohody osobitne voľné a neúčinné.

Svojím piatym žalobným dôvodom žalobcovia tvrdia, že Komisia nezohľadnila niekoľko poľahčujúcich okolností, a to neplnenie dohôd a krízu priemyselného odvetvia medených inštalčných rúrok. Žalobcovia okrem toho tvrdia, že rozhodnutie porušuje zásadu rovnakého zaobchádzania v tom, že protiprávne rozlišuje medzi KME a Outokumpu, keď voči posledne uvedenej spoločnosti uplatňuje väčšie zníženie pokuty ako to, ktoré bolo poskytnuté KME z dôvodu spolupráce mimo rámec oznámenia o odstránení tvrdosti z roku 1996.

Svojím šiestym žalobným dôvodom žalobcovia namietajú, že zníženie, ktoré sa im poskytlo podľa oznámenia o odstránení tvrdosti z roku 1996, bolo nedostatočné. Komisia založila svoje závery v tejto záležitosti na nesprávnych skutkových predpokladoch, odchyľila sa od svojej rozhodovacej činnosti a od judikatúry a porušila zásadu rovnakého zaobchádzania.

Svojím siedmym žalobným dôvodom žalobcovia namietajú, že Komisia mala zohľadniť tiesnivú finančnú situáciu žalobcov vedúcu k neschopnosti zaplatiť vysokú pokutu, a to najmä v dôsledku ťaživej sankcie, ktorú im už uložila v paralelne prebiehajúcej veci priemyselné potrubia ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Vec COMP/E-1/38.240 priemyselné potrubia

**Žaloba podaná dňa 14. januára 2005: Carmela Lo Giudice
proti Komisii Európskych spoločenstiev**

(Vec T-27/05)

(2005/C 82/71)

(Jazyk konania: francúzština)

Carmela Lo Giudice, bydliskom v Strombeek-Bever (Belgicko), v zastúpení: Frédéric Frabetti a Gilles Bounéou, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 14. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil hodnotené obdobie za rok 2003 (obdobie od 1. januára 2003 do 31. decembra 2003),
2. ak nie, aby zrušil rozhodnutie zo 4. mája 2004, ktorým sa uzavrelo hodnotenie služobného postupu (HSP) žalobkyne za obdobie od 1. januára 2003 do 31. decembra 2003,
3. rozhodol o výdavkoch, trovách a odmenách a zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa, úradníčka Komisie, bola od 1. decembra 2003 do 10. mája 2004 práceneschopná. Komisia v tomto období vypracovala jej hodnotenie služobného postupu a to bez toho, aby sa na tom žalobkyňa zúčastnila.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa predovšetkým tvrdí, že vytvorenie nových počítačových formulárov v rámci nového systému vypracovania hodnotenia služobného postupu, ktoré sa vyplňujú priamo na obrazovke a sú zhromaždené v počítačovom systéme personálneho riadenia, je vytvorením paralelných súborov v rozpore s článkom 26 Služobného poriadku.

Žalobkyňa tiež tvrdí, že skutočnosť, že sa nezúčastnila na vypracovaní hodnotenia je v rozpore s článkom 43 Služobného poriadku, Všeobecnými vykonávacími ustanoveniami k tomuto článku ako aj s princípom správneho úradného postupu, princípom zákazu diskriminácie a zákazom svojvoľného konania. V rovnakom kontexte sa žalobkyňa odvoláva na zneužitie právomoci, nedostatočné odôvodnenie, porušenie princípu ochrany legitímnej dôvery a pravidla „Patere legem quam ipse fecisti“, ako aj porušenia povinnosti starostlivosti o zamestnancov.

**Žaloba podaná dňa 17. januára 2005: Ekabe International
SCA proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu**

(Vec T-28/05)

(2005/C 82/72)

(Jazyk žaloby: francúzština)

Ekabe International SCA, so sídlom v Luxemburgu, v zastúpení: Charles de Haas, advokát, podala dňa 17. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT).

Puleva SA bola tiež účastníkom konania pred štvrtým odvolacím senátom.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil a zmenil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu v rozsahu, v akom potvrdilo zamietnutie ochrannej známky Spoločenstva OMEGA 3 č. 824 573 na základe námietok č. B 148 132,
- zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva:

Spoločnosť CEMA. Ochranná známka bola postúpená na Parimalliance a potom na Ekabe International.

Dotknutá ochranná známka Spoločenstva:

Obrazová ochranná známka „OMEGA 3“ pre tovary zaradené v triede 29 (margarín) – prihláška č. 824 573

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia namietaného v konaní o námietkach:

Puleva SA

3. zaviazal žalovanú na náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

Namietaná ochranná známka alebo označenie:

Vnútroštátna slovná ochranná známka „PULEVA-OMEGA 3“ pre tovary zaradené v triede 29 (mäso, ryby, hydina a divina; konzervované, sušené a zavárané ovocie a zelenina; vajcia, mlieko a mliečne výrobky,...)

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom tohto konania je to isté rozhodnutie, ako vo veci T-24/05 Standard Commercial a iní/Komisia⁽¹⁾. Žalobné dôvody uvádzané žalobcom sú podobné, ako vo vyššie uvedenej veci.

Rozhodnutie námietkového oddelenia:

Zamietnutie prihlášky

Žalobca najmä uvádza ako žalobné dôvody, že žalovaná:

Rozhodnutie odvolacieho senátu:

Zamietnutie odvolania

— ho uznala za zodpovedného ako účastníka, dokonca ako vedúceho podniku za dohody vykonávané na relevantnom trhu, na ktorom nebol prítomný,

Dôvody žaloby:

Porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94

— opomenula určiť tento relevantný trh,

— mu adresovala oznámenie o námietkach, ktoré neobsahovalo žiadne relevantné výhrady,

— porušila zásadu dostatočného odôvodnenia aktov ohľadne preukázania aspoň nepriamej alebo potenciálnej ujmy na obchode,

Žaloba podaná dňa 20. januára 2005: DELTAFINA Spa proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-29/05)

(2005/C 82/73)

(Jazyk konania: taliančina)

— chybné posúdila trvanie a závažnosť porušenia práva, ako aj priťažujúce a poľahčujúce okolnosti,

— chybné posúdila význam spolupráce žalobcu a z toho vyplývajúce zníženie sumy pokuty, ktoré mu malo byť priznané.

Žalobca takisto tvrdí, že pre určenie výšky pokuty neboli zohľadnené obmedzenia maximálnej výšky pokuty, ani relevantné okolnosti vyplývajúce z hospodárskeho a spoločenského kontextu.

DELTAFINA Spa, so sídlom v Orvieto (TR), v zastúpení: Roberto A. Jacchia, Antonella Terranova, Irene Picciano a Fabio Ferraro, advokáti, podal 20. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Nakoniec žalobca tvrdí, že boli porušené zásady rovnakého zaobchádzania, zákazu retroaktivity pri ukladaní sankcií a ochrany legitímnej dôvery, a došlo aj k zneužitiu právomoci, keďže Komisia sa odchyľila od praxe ukladania iba formálnych sankcií osobám, ktoré umožnili, podporovali a poskytli externú pomoc pre vyšetrovania, a to napriek svojmu deklarovaniu úmyslu, že tak urobí až v budúcnosti.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil napadnuté rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 20. októbra 2004;

⁽¹⁾ Zatiaľ nezverejnené v Ú. v. EÚ.

2. subsidiárne, čiastočne zrušil a zmenil napadnuté rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 20. októbra 2004 a tomu zodpovedajúc znížil sumu pokuty uloženú spoločnosti Deltafina;

Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-33/05)

(2005/C 82/74)

(Jazyk konania: španielčina)

Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A., so sídlom v Navalmoral de la Mata (Španielsko), v zastúpení: Marcos Araujo, abogado del Ilustre Colegio de Madrid, podala 21. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie Komisie Európskych spoločností z 20. októbra 2004 o konaní na základe článku 81 ES [C(2004) 4030 final] vo veci COMP/3.38.238/B.2 – Surový tabak Španielsko;
2. zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom tohto konania je to isté rozhodnutie, ako vo veci T-24/05 Standard Commercial a iní/Komisía (¹).

Všetky tvrdenia sa týkajú porušenia zásady proporcionality. Žalobca najmä uvádza skutočnosť, že skúmané praktiky sa uskutočnili na trhu, ktorého veľkosť je približne 25 miliónov eur, a uložené pokuty takmer dosahujú výšku tejto sumy. Konkrétne CETARSA skonštatovala s prekvapením, že jej bola uložená pokuta predstavujúca 7,5 % jej obratu v roku 2003.

Na podporu svojich návrhov uvádza žalobca nasledovné žalobné dôvody:

- Porušenie zásady rovnakého zaobchádzania tým, že spracovateľom boli uložené vysoké sankcie a pestovateľom iba symbolické pokuty, a to na základe tvrdení, ktoré platia pre oba sektory.
- Nesprávne posúdenie skutkového stavu prípadu (oficiálna podpora pre riadenie sektoru prostredníctvom dohôd medzi pestovateľmi a spracovateľmi, obmedzená veľkosť dotknutých trhov, absencia dopadu, atď.), ktorý by odôvodnil

posúdiť predmetné praktiky ako „závažné“ konanie a nie ako „veľmi závažné“.

- Nesprávne posúdenie doby trvania praktík.
- Nesprávne posúdenie účasti žalobcu na predmetných praktikách, ktoré sa vykonalo výlučne na základe trhového podielu žalobcu a nezohľadnili sa iné skutočnosti, ktoré boli osobitné pre jeho postavenie.
- Arbitrárne uplatnenie Oznámenia o zmierlivosti bez toho, že by Komisia odôvodnila toto rozdielne zaobchádzanie, ako aj porušenie práva žalobcu na obhajobu.

(¹) Zatiaľ nezverejnené v Ú. v. EÚ.

Žaloba podaná dňa 21. januára 2005: Word Wide Tobacco España S.A. proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-37/05)

(2005/C 82/75)

(Jazyk konania: španielčina)

Word Wide Tobacco España S.A., so sídlom v Madride (Španielsko), v zastúpení: Miguel Odriozola Alén, Marta Marañón Hermoso a Adrian Emch, abogados del Ilustre Colegio de Madrid, podal 21. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. znížil sumu pokuty uloženej WWTE v článku 3 Rozhodnutia Komisie z 20. októbra 2004;
2. zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom tohto konania je to isté rozhodnutie, ako vo veci T-24/05 Standard Commercial a iní/Komisía (¹).

Žalobné dôvody uvádzané žalobcom sú podobné, ako vo vyššie uvedenej veci (porušenie zásady rovnakého zaobchádzania a porušenie článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003).

Žalobca najmä uvádza, že Komisia pri vypočítaní základnej sumy pokuty uplatnila na žalobcu prísnejšie odstrašujúce faktory ako na iných španielskych spracovateľov. Na druhej strane sa konanie žalobcu nemôže pripísať jeho materským spoločnostiam Trans-Continental Corporation Leaf Tobacco, Standard Commercial Tobacco Corporation a Standard Commercial Corporation.

Podobne je podľa žalobcu porušené usmernenie o vypočítaní sumy pokút, ako aj zásada legitímnej dôvery v rozsahu, v akom Komisia neuznala za poľahčujúce okolnosti skutočnosti, že sektor surového tabaku sa vyšetruje prvýkrát, žalobca ukončil porušenia práva po prvom opatrení Komisie a počas rokov 1996 a 1997 sa dohody neplnili.

(¹) Zatiaľ nezverejnené v Ú. v. EÚ.

Žaloba podaná dňa 22. januára 2005: Agroexpansión, S.A. proti Komisii Európskych spoločenských

(Vec T-38/05)

(2005/C 82/76)

(Jazyk konania: španielčina)

Agroexpansión, S.A., so sídlom v Madride (Španielsko), v zastúpení: Jaime Folguera Crespo a Patricia Vidal Martínez, abogados del Ilustre Colegio de Madrid, podal 22. januára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenských žalobu proti Komisii Európskych spoločenských.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. čiastočne zrušil článok 3 rozhodnutia Komisie z 20. októbra 2004 a znížil sumu pokuty uloženú spoločnosti Agroexpansión;

2. zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom tohto konania je to isté rozhodnutie, ako vo veci T-24/05 Standard Commercial a iní/Komisia (¹).

Žalobné dôvody uvádzané žalobcom sú podobné, ako vo vyššie uvedenej veci (porušenie zásady rovnakého zaobchádzania a porušenie článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003).

Žalobca najmä tvrdí, že Komisia pri určení výšky pokuty uloženej žalobcovi neprávom zohľadnila konsolidovaný údaj o obrate skupiny podnikov ovládaných DIMON INC. Agroexpansión sa totiž stal súčasťou tejto skupiny podnikov až od novembra 1997.

Na druhej strane Komisia nepovažovala za poľahčujúcu okolnosť tú skutočnosť, že žalobca okamžite ukončil svoju účasť na týchto praktikách, len čo sa dozvedel o vyšetrovaní Komisie.

(¹) Zatiaľ nezverejnené v Ú. v. EÚ.

Žaloba podaná dňa 24. januára 2005: Calavo Growers of California proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-53/05)

(2005/C 82/77)

(Jazyk žaloby: španielčina)

Calavo Growers of California v zastúpení: Enrique Armijo Chavarri a Antonio Castán Pérez-Gómez, advokáti, podal dňa 24. januára 2005 na Súde prvého stupňa Európskych spoločenských žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 8. novembra 2004 vo veci R 159/2004-1 a

— zaviazal ÚHVT nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Dňa 8. marca 2001 podal Luis Calvo Sanz prihlášku obrazovej ochrannnej známky „CALVO“ (č. 2.127.132) na výrobky zariadené v triedach 29, 30 a 31.

Dňa 21. decembra toho istého roku podal Calavo Growers of California, žalobca v tomto konaní, proti uvedenej prihláške písomnú námietku na základe slovnej ochrannnej známky Spoločenstva „CALAVO“ (č. 102.822) pre výrobky tried 29 a 31. Námietka sa skladala z dvoch častí. Prvá časť pozostávala z formulára v španielskom jazyku, v ktorom sa uvádzali údaje o jazyku námietkového konania, napadnutej prihláške, namietaťelovi a jeho zástupcovi, bežnom účte na úhradu poplatku a skoršej ochrannnej známke. Tiež v nej bolo upresnené, že sa zakladá na „všetkých výrobkoch a službách zo skoršej prihlášky“, ako aj na „skoršej ochrannnej známke a riziku zámieny“.

Druhá časť obsahovala objasnenie dôvodov námietky. Táto časť bola predložená v angličtine.

Dňa 18. decembra 2003 vydalo námietkové oddelenie rozhodnutie č. 2927/2003, v ktorom námietke žalobcu sčasti vyhovel. Toto rozhodnutie nezohľadnilo tvrdenia v anglickom jazyku, keďže neboli v stanovenej lehote preložené do jazyka konania.

Odvolací senát vyhovel odvolaniu prihlasovateľa ochrannnej známky Spoločenstva proti tomuto rozhodnutiu z dôvodu, že námietkové oddelenie nemalo právomoc rozhodnúť o námietke vzhľadom na neprípustnosť tvrdení žalobcu vo veci samej z dôvodu ich nepreloženia do jazyka konania.

Na podporu svojich tvrdení žalobca uvádza porušenie článku 42 ods. 3 a článku 74 ods. 1 nariadenia ES č. 40/94 o ochrannnej známke Spoločenstva v spojení s pravidlom 20 ods. 3 vykonávacieho nariadenia.

Žaloba podaná dňa 25. februára 2005: EDP-Energias de Portugal S.A. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-87/05)

(2005/C 82/78)

(Jazyk konania: angličtina)

EDP-Energias de Portugal S.A., so sídlom v Lisabone (Portugalsko), v zastúpení: C. Botelho Moniz, R. García-Gallardo, A. Weitbrecht a J. Ruiz Calzado, lawyers, podal 25. februára 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutie Komisie z 9. decembra 2004 vo veci vedenej pod číslom COMP/M.3440 EDP/GNI/GDP o vyhlásení koncentrácie, na základe ktorej získali Energias de Portugal SA a ENI Portugal Investment S.p.A. spoločnú kontrolu nad Gás de Portugal SGPS S.A. za nezlúčiteľnú so spoločným trhom,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania, vrátane trov žalobcu.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutým rozhodnutím Komisia vyhlásila za nezlúčiteľnú so spoločným trhom koncentráciu, na základe ktorej získal žalobca spolu s ENI Portugal Investment S.p.A. spoločnú kontrolu nad Gás de Portugal SGSP S.A, ktorej činnosti v plynárenskom odvetví zahŕňajú všetky úrovne distribučného a dodávateľského reťazca v Portugalsku.

Na podporu svojej žaloby žalobca predovšetkým uvádza, že v konaní, ktoré viedlo k napadnutému rozhodnutiu, Komisia porušila zásadu dobrej správy a nezohľadnila podstatné formálne náležitosti tým, že žalobcovi neumožnila v dostatočnom rozsahu prístup k výsledku trhového testu záväzkov, ktoré navrhli účastníci koncentrácie a nevykonala nestranné a dôkladné posúdenie navrhnutých záväzkov pri hodnotení trhového testu.

Žalobca ďalej tvrdí, že Komisia porušila aj svoju povinnosť náležite odôvodniť svoje rozhodnutie podľa článku 253 ES, pretože sa spoliehala na informácie považované za dôverné, ktoré neboli sprístupnené žalobcovi.

Žalobca uplatňuje aj skutočnosť, že portugalský trh s plynom je podľa článku 28 ods. 2 smernice 2003/55⁽¹⁾ považovaný za „vznikajúci“ a až do apríla 2007 je vyňatý z tejto smernice. Žalobca sa domnieva, že posudzovaním účinkov koncentrácie na trhu s plynom, ktorý nie je vystavený hospodárskej súťaži, porušila Komisia právo portugalskej vlády reštrukturalizovať plynárenské odvetvie počas obdobia uplatňovania výnimky. Ďalej tvrdí, že Komisia nesprávne uplatnila hmotnoprávne kritérium uvedené v článku 2 nariadenia 4064/89⁽²⁾ tým, že zamýšľala posúdiť účinky navrhutej koncentrácie na konci obdobia, počas ktorého sa uplatňuje výnimka, čo je o niekoľko rokov neskôr.

Ďalšie porušenie tohto článku, ako aj povinnosti odôvodnenia spočíva podľa názoru žalobcu v skutočnosti, že Komisia neposudzovala, či by posilnenie dominantného postavenia žalobcu a Gás de Portugal na trhoch s elektrinou a plynom bolo významnou prekážkou hospodárskej súťaže.

Napokon, žalobca tvrdí, že Komisia porušila článok 8 ods. 2 a 3 nariadenia č. 4064/89 záverom, že napriek záväzkom, ktoré

navrhli účastníci, by navrhnutá transakcia mala byť vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/55/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa ruší smernica 98/30/ES, Ú. v. EÚ L 176, s. 57.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 4064/89 zo dňa 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi, Ú. v. ES L 257/90, s. 13.

Výmaz veci T-131/05⁽¹⁾

(2005/C 82/79)

Jazyk konania: nemčina

Uznesením z 13. januára 2005 predseda druhej komory Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci T-131/05: Sinziger Mineralbrunnen GmbH proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 158, 5.7.2003

III

(Oznámenia)

(2005/C 82/80)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 69, 19.3.2005

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 57, 5.3.2005

Ú. v. EÚ C 45, 19.2.2005

Ú. v. EÚ C 31, 5.2.2005

Ú. v. EÚ C 19, 22.1.2005

Ú. v. EÚ C 6, 8.1.2005

Ú. v. EÚ C 314, 18.12.2004

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
